

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಜುಲೈ 1979

ಜಿಮ್ಮನ ಮೋಜನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!

ಹಿರಿಯರ ಅದ್ಭುತದ 1001 ಬಹುಮಾನಗಳು!

ಕಾಣೆಯಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರವನ್ನು, 'ಜಿಮ್ಮನ ಮೋಜನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ, 30 ಗ್ರಾಮ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಜೊತೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಮೊದಲ 1001 ಸಹ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ, 11 ರೂಪಾಯಿಯ ಸ್ಕೀಲ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಭೇರಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉತ್ತರವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು, ಬರೆಯಿರಿ - ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ.

'Fun with Gems', Dept. No. C-18
Post Box No. 56,
Trane 400 001, Maharashtra.

ಚಾಕರ್‌ಲೇಟ್ ಉಚ್ಚ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕ್ಯಾಡಂಬರಿನ್ ಜಿಮ್ಮ

CHAITRA-C-263 KAN

ಬರೆಹಗಾರರ ಆಯ್ಕೆ MPF ಗುರುತಿನ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳು!

- ಗೆಡು ಅಥವಾ ಮೃದು...
- 'ಮೊನೆ' ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ...
- ಸುಂದರ ಡಿಜೈನ್ ಅಥವಾ ಸಾದಾ...
ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ
- MPF ಗುರುತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
- ಗುಣಕ್ಕೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

ಶಿ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
25, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ 476001.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಮೆಕ್ಯೂರ್' ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಗಳ ತಯಾರಕರು.

ADWAVE/MPF/STYMAN

ಚಂದಮಾಮ

ಜುಲೈ 1979

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಚೋದನಗಳು	...	೬
ಅಸಮೀಕ್ಷಕಾರಿತ್ವ	...	೭
ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು	...	೧೧
ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರಾಜ	...	೧೯
ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿ	...	೨೪
ನಕಲಿ ನಗ	...	೨೭
ನಾರದ	...	೩೦
ಅಂಬರೀಷ	...	೩೩
ಭರತ	...	೩೭
ಸೋಲರಿಯದ ರಾಜ	...	೩೯
ಉಪಹಾರಿ	...	೪೩
ಹಸರಿನ ಮಹಿಮೆ	...	೪೪
ರೋಗ ರಹಸ್ಯ	...	೪೮
ದೇವಿಭಾಗವತ	...	೫೦
ಅಲಸನ ಬೇಸಾಯ	...	೫೯
ಗಯಾತ್ರಿ ಸಿಂಹತಿ	...	೬೩

★

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧.೨೫

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫.೦೦

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರ ಪಾಣಿ'

ಸಂಪಾಲಕರು: ನಾಗರತ್ನ

ನಮ್ಮದು ಭಾರತದೇಶ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರವ್ವೇ? ಭರತನಿಂದ ಭಾರತದೇಶವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತೆಂದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಒಬ್ಬ ಭರತನಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅನೇಕ ಭರತರ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಂದ ಬಂದುದೆಂದೂ, ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪುರಾಣವಾಲ್ಮೀಕಿ ವರಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ "ಭರತ" ರಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಭರತನಾವುವು ಭಾರತೀಯರಾದ ಬಾಲರಿಗಲ್ಲಾ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಾಮವಾಗಿದೆ.

ಅಮರವಾಣಿ

ಸಾಧೋಃ ಪ್ರಕೋಪಿತಸ್ಯಾಪಿ

ಮನೋ ನಾಯಾತಿ ವಿಕ್ರಿಯಾಮ್

ನ ಹಿ ತಾವಯಿತುಂ ಶಕ್ಯಂ

೫. ಸಮುದ್ರಾರೋಹಃ ತೃಣೋಲ್ಮಯಾ

ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಕೋಪವನ್ನೂ ಬರಿಸಿದರೂ ವಿಹಾರವಾಗದು. ಹುಲ್ಲಿನ ಉರಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿಗೆ ದಿಹುಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ.

ಸಂಪುಟ: ೬೩

೫

ಜುಲೈ '೭೯

ಸಂಚಿಕೆ: ೧

ದಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫

11

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾವ್, ಕೊಕ್ಕೇಲಾ (ಒರಿಸ್ಸಾ)

ಪ್ರ: ಆಗಸ್ಟ್‌ನ ಕಛೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ವಲನು ವಾತಾವಿ ಎಂಬವನನ್ನು ಮೇಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಂತೆ ಕಛೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪುರಾಣದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೇಕೆಯ ಮಾರ್ಪವನ್ನು ತಿನ್ನುವವರುಂದೇ ಆಯಿತಲ್ಲವೆ?

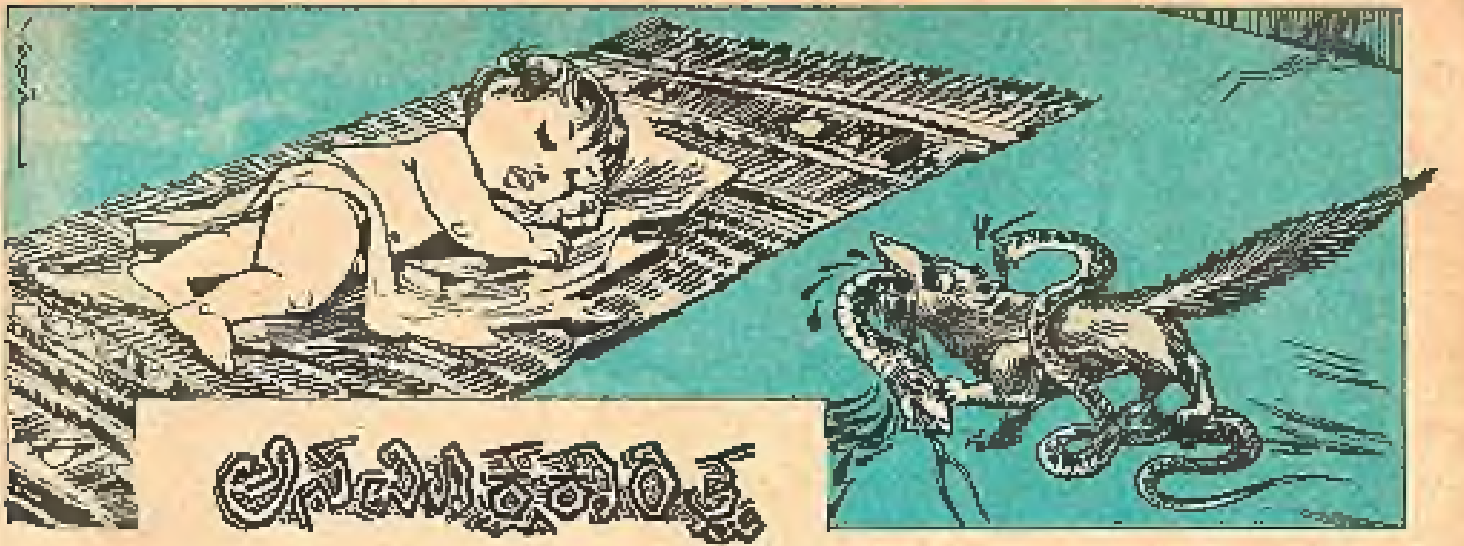
ಉ: ಹೌದು. ಮೊದಲ ಕಾಲದ ಆರ್ಯರು ಯಿ. ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞ ಪಡುಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರಂತೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಗೋವಧೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಷೇಧ ಬಂದಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಿಡಲು ಜೈನ ಮತವು ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಬೌದ್ಧರು ಅಹಿಂಸಾವಾದಿಗಳೇ ಆದರೂ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿನಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಂಟಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದ ಕಛೆ ಕಥಾಸರಿತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರ. ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ವರಂಗಲ್ (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರ: ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ಕವಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದುವೋ? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮೊದಲು ನಡೆಯಿತು?

ಉ: ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ ಕಥೆಗಳು ಆರಿಯಲ್ಲಿ ೩೯ರ ಕಥೆಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಗಾಣಕೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ. "ದಂತ ಪುರಾಣ" ಗಳಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ಅವುಗಳಿಗೆ ಲಿಖಿತ ರೂಪ ಬಂದಿತೆಂದೂ ಸಂಶೋಧಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತದ ರಾಮಾಯಣವು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಕಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು ಸೇರಲಿಕ್ಕೂ ಆ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ದಂತ ಪುರಾಣಗಳು ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೩೯ರ ಕಥೆಗಳು ಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಿರಲಾರವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಾಸ್ತವ ಘಟನೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕವಿಗಳೂ ಗಾಯಕರೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಸುರೂಪಿಸಿದ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅಸಲು ಕಥೆಗಿಂತಲೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ರಾಮಾಯಣದ ರಾಮನೂ, ಭಾರತದ ಕೃಷ್ಣನೂ ಅವತಾರ ಪುರುಷರಾದರು. ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ರಾಮನು ಇದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು; ಆದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನು (ದೇವಕೀ ನಂದನ ವಾಸುದೇವನು) ಉಪಸ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮಾಯಣದ ಸೀತೆಯು ತಂದೆಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುವ ಜನಕನು ಉಪಸ್ಥಿತನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸೀತೆಯ ತಂದೆಯೇ ರಾಮನಮಾವನೋ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿವರಗಳಿಂದ ಪುರಾಣಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಅನಿವಾರ್ಯತೆ

೭೨

ವಿಶ್ವಾಸದ ಮುಂಗುಸಿ

ಹಿಂದೆ ದೇವತಾರ್ಪಣೆಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ, ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಪೂರ್ವ ಸಂತಾನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆ. ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ ಆತ್ಮಾನಂದ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಚಂದನರೇವನ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಪುತ್ರಸ್ತುರ್ತುವು ತಣ್ಣ ಗಿರುತ್ತದಲ್ಲವೆ? ಮಗನಿಗಾಗಿ ಸೋದರರನ್ನೂ, ತಂದೆಯನ್ನೂ, ಇತರ ಸಂರಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಸಹ ತ್ಯಜಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೆಲವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕೊಡಾ ಕವಿಯುತ್ತದೆ.

ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಂಗುಸಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದು ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದಂಪತಿಗಳು, ಈಗ ಅದು ತಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂದು

ಭಯಪಡತೊಡಗಿದರು. ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ರುವ ವಿಪರೀತ ಆಚ್ಛೆಯೇ ಆ ಬಗೆಯ ವಿಪರೀತ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಗೆ ಹೋದಳು. ಆಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮಗುವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಿ." ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಣಿಯ ಪರಿಚಾರಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆಬಂದು "ರಾಣಿಯವರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ದಕ್ಷಿಣೆ ತಾಂಬೂಲ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೇ ಬರಬೇಕಂತೆ. ಬೇಗ ಬನ್ನಿ" ಎಂದಳು.

ರಾಣಿಯವರಿಂದ ಬರುವ ದಾನ ಭರ್ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಗುವನ್ನೂ ಮನೆಯನ್ನೂ ಮುಂಗುಸಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಿರುಕಿನೆಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹಾವು ಹೊರಬಿದ್ದು ಮಗುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬರತೊಡಗಿತು.

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮುಂಗುಸಿಗೂ ಹಾವಿಗೂ ವೈರವಿದೆಯಷ್ಟೇ ? ಅದೀಗ ಎಳೆ ಮಗುವಿನ ಕಡೆಗೇ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮುಂಗುಸಿ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಹಾಕಿತು.

ಆಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಆ ಮುಂಗುಸಿ ನೋಡಿತು. ದುಷ್ಟಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಏನಯ ಸುಪಾದಿಸಿದೆ ನೆಂಬ ಉದ್ವಿಗ್ನದಲ್ಲಿ, ರಕ್ತ ಸಿಕ್ತವಾದ ಬಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂಗುಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದು ತಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ತಂದುಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ತನ್ನ

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಡಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಹೊಡೆದು ಮುಂಗುಸಿ ಯನ್ನು ಕೊಂದನು.

ಅವನೇ ಅವನು ಪುನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಸುಖ ವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನೂ, ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಸತ್ತಿರುವ ಹಾವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಮರುಗ ತೊಡಗಿದನು. "ಅಯ್ಯೋ ! ಎಂತಹ ಕೆಲಸಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ ? ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದೆ. ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಮುಂಗುಸಿಯನ್ನು ಕೈಯಾರ ಕೊಂದ ! ಅಯ್ಯೋ !" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದುಃಖವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತಾ, ಎದೆಯನ್ನೂ ತಲೆಯನ್ನೂ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹಿಂದಿರಾಗಿ ಬಂದು, "ಏನಿದು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವಳಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು, "ಅರಮನೆಯ ದಾಸ ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಓಡಿಬಿಡಿ. ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆತಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಫಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಾಣಿಯ ಬಲಿ ! ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಶ್ವ ಇರಬೇಕಾದುದೇ ಅದರೂ ದುರಾಶೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೇನು ? ಈ ಬಗೆಯ ದುರಾಶಾ ಪಿಂಡಗಳ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರವೇ ಏರಿ ತಿರುಗಿ ತಂತೆ !" ಎಂದಳು.

"ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ರ ಏರಿತೆ ? ಅದೇನು ಕಥೆ ?" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು :

ಆತಾಪಾತಕ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಲೋಭಿ, ಮಿತ ಲೋಭಿ, ಅತಿ ಲೋಭಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕರು ಗಾಢ ಸ್ನೇಹಿತ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಡಿದ ಕೂದಲೇ ನೀವು ಬಹಳ 44
ಮೋಡಿಯಿಂದ ಬರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನೀವು 42

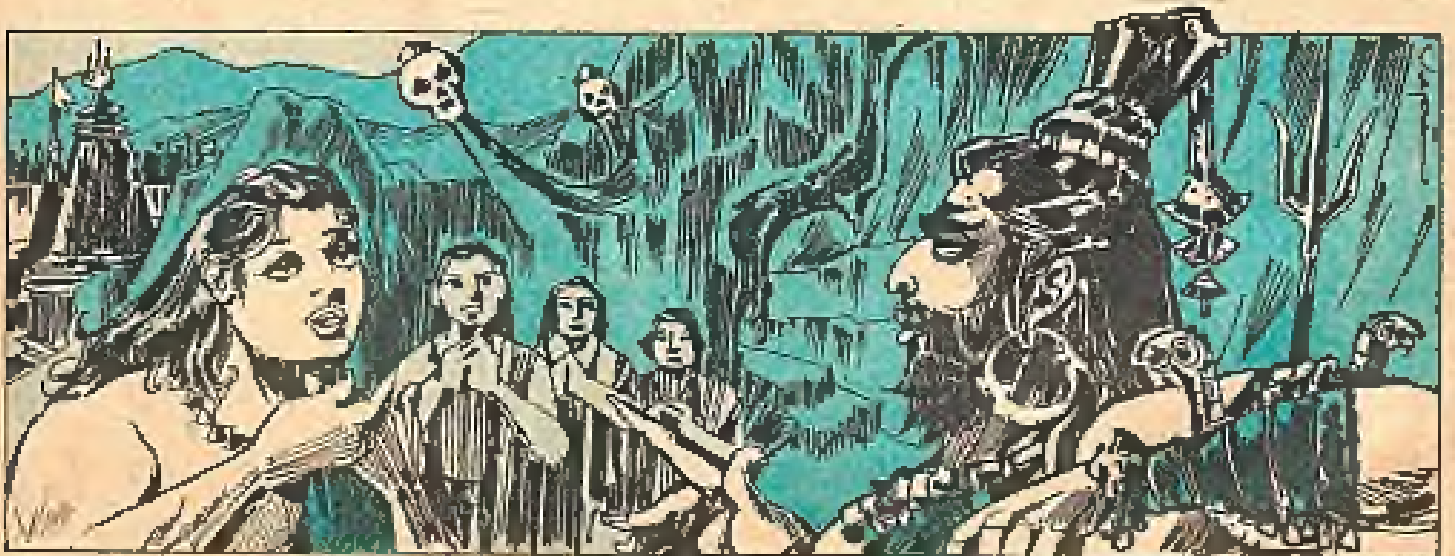
102 103 104 105 106
99 100 101 107 108 109
36 37 38 39 40 41 42

ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನು?" ಎಂದು ಭೈರವಾನಂದನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ನಾವು ಧನವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಅನ್ಯೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಾದರೂ ಸಾಯುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯೇಷಣೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರವು. ಏನೋ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದುವ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಧನಕರಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಮಹಾಮಂತ್ರವೇತ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಸದಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾದವನಿಂದ ಎಂತಹ ಅಸಾಧ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಅಧಃಪತನವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನರಕದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಪತನಕ್ಕೂ, ಉನ್ನತಿಗೂ ವಿಧಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೂ ಮಾಡದಿರುವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಫಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದುವೇ ಅದೃಷ್ಟ. ಸಾಹಸವಂತರು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲಾರರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಲಕ್ಷಿಸುವರು. ಅಂಥವರ ದುಸ್ಸಾಹಸವು ಮಹಾ ಉದಾತ್ತವಾದದ್ದು. ಈ

ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡದೆ ಯಾವ ಸಮಿವನ್ನೂ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳೇಳುವ ಹಾಗೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಳಿಸಿದನು. ಶ್ರಮಪಡದಿರುವವನ ಇರುವ ಸಂಪದವೂ ಕರಗಿ ಹೋಗಲು ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದ ರಾಜನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕುಶಾಟಗಳನ್ನು ಸಂತ್ಯಜ್ಞಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅವು ದೊರಕುವಂತಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಶೂನಕದಲ್ಲಿ ಶವಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭೂತಗಳಿಗೆ ಮಾರುವುದರಿಂದ ಸಿಗುವಹಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿಧಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ. ನಾವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಕಾಣುವಿರಿ. ನೀವು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲೇಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳು ದೊಡ್ಡವರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಒಡಬಾಗಿ ಯನ್ನು ಸಮುದ್ರವೇ ಭರಿಸಬಲ್ಲುದು. ದಯಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿಸಿ" ಎಂದರು ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಿತ್ರರು.

ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರಾಜ

ಅದಷ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅದರಪೈರ ಸಹನೆ ಹುಂಟಿದವನಾದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು, ಮತ್ತೆ ಮರದಬುಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಸಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೊಲ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಆ ಶವವೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಾ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿರುವೆನಾದರೂ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ದೀಕ್ಷೆಯ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವರ ಸ್ವಭಾವವು ಹಿಡಿದ ನಿರ್ಣಯ ವನ್ನು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಹಿಡಿಯುವವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನನಗೊಂಡು ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾರ್ಗಾ ಯಾಸವಾಗದಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು:

ವಿಕ್ರಮಪುರವೆಂಬ ಚಿಕ್ಕಮೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ತ್ರೀಶೇತು ಎಂಬವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ತ್ರೀಶೇತುವೂ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ರಾಜರೂ ಕೂಡ ವಿದರ್ಭ ರಾಜ್ಯದ

ಬೆತ್ತಾಳಕಥೆಗಳೇ?

ಸಾಮಂತರು ಅಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗೆ ಕವಲಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಕೃತ ರಾಜನು ತಂದೆ ತಾತಂದಿರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿರನೂ, ಯೋಧನೂ ಆದುದರಿಂದ ತಾನೇಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜನಾಗಬಾರದೆಂದ ತೋರಿತು. ವಿವಿಧ ರಾಜನ ಪ್ರತಾಪದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪತನವು ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿತು. ಅವನ ಅನುರೂಪರೂ ರಾಜನ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ರೀತಿ ಹಾಕಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ವಿಕ್ರಮಪುರವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲೆಂಬೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಹ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಕಡೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃತ ನಾನಾಗಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೋಗುವುದು ಬಲಿ ಮದ್ದುಮದ್ದೇ ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂದು ಅವನು ಎಷ್ಟೆ ದೊಡ್ಡ ಯೋಧನಾದರೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಶಾಂತ ಪ್ರಿಯನಾದುದರಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ದ್ವಂದ್ವಿರಾಟವನ್ನು ಇವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಯಾವುದೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ

ಎಂದೆ ? ..... ತನ್ನ ಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಶತ್ರುಭಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜವೆಂಬ ಒಂದು ಪದವಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರಿಸರದ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಋದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅನಾ ವಿಶ್ವರಾಮಿ ನಾನು ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಗುತ್ತದೆ. ಎಂದನು ಶ್ರೀಕೃತ.

ಆದರೆ ಪರಾಧೀನತೆಗಿಂತಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯವೆಂಬುದು ಗೌರವ ಪ್ರದವಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ರಾಜನ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

“ ಪರಾಧೀನತೆಯೆಂಬುದು ರಾಜನಾದ ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬರುವಂಥದ್ದಲ್ಲವೇ ? ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಜನರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಲಿಮಾಡಲು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ಈಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾಗಿರುವುದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ

ಹಾಗೆ ಮೋದಿದ ಮೂಲೆ ಬರುವ ಯುದ್ಧಗಳೂ ಅವರು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದೀತು, ನಾನಾಗಿ ವಾ. ರಾ.ಪೀಠದ ಯುದ್ಧವು ಸಮಾಪ್ತವಾಗಿ ಹುಡುಕು ಹೋಗಲಾರದು." ಎಂದ ರಾಜ.

ಶ್ರೀಕೇತುವಿನ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಆತನ ಅಂತರ ಗೀಡು ಹೃದಯವು ಕೂಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಓಗೂವಾ-ವಿವಾಹಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತಹ ಬರಗೂವು ವಾ.ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ ಅರಾಜಕತೆ ಎಸೂವಣಿಗೆತ್ತು ಸುತರಾಜರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ರೋಷಿತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಮೂ ವತುಗಳೂ, ವಿವಾಹಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬರತೊಂದಿರದಷ್ಟು ಶ್ರೀಕೇತು ರಾಜನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆದು, "ಎರಡು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬಿಡಿರಿ. ನಾವು ವಾ. ರಾ. ಪೀಠದೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೂ ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಹುಡುಕು ಹೋಗಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ವಿಷಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು? ಶತ್ರು ಕೈವಶವಿಕ್ಕಿಸಿದ ದ್ವೈಪಾಯ್ಯ ದಾಳಿ ಎಸಾಡುವಂತಹ ಶೌರಿತನರ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಶೀಲತೆ ಹೀಗೆ ಹುಡುಕು ಹೋಗಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಅವರೇ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವಾಗಿದ್ದು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೇತು ಹೇಳುವಾಗ "ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೂಡಾ ತಡಮಾಡಬಾರಿಲ್ಲ, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರು ಅದಕ್ಕಿ" ಎಂದನು.

ಎರಡನೇ ದಿನವೇ ವಿಶ್ವಾಮೃತಿಯ ಸೇವೆಗಳು ಬಲು ರಭಸದಿಂದ ಹೋಗಿ ವಿವಿಧವಾದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬಿಟ್ಟುವು. ವಿವಿಧವಾದ ರಾಜನಾಗಲೀ, ಸೇನೆಗಳಾಗಲೀ ಯಾವುದನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಶೀಲತೆ ಹೀಗೆ ಅವರೊಲೆಯಾಗಿ ವಿಷಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತು. ಅವನು ವಿವಿಧವೇಶಕ್ಕೆ ರೂಪವಾಗಿ ಮಲ್ತು ಭವಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಡಲೇ

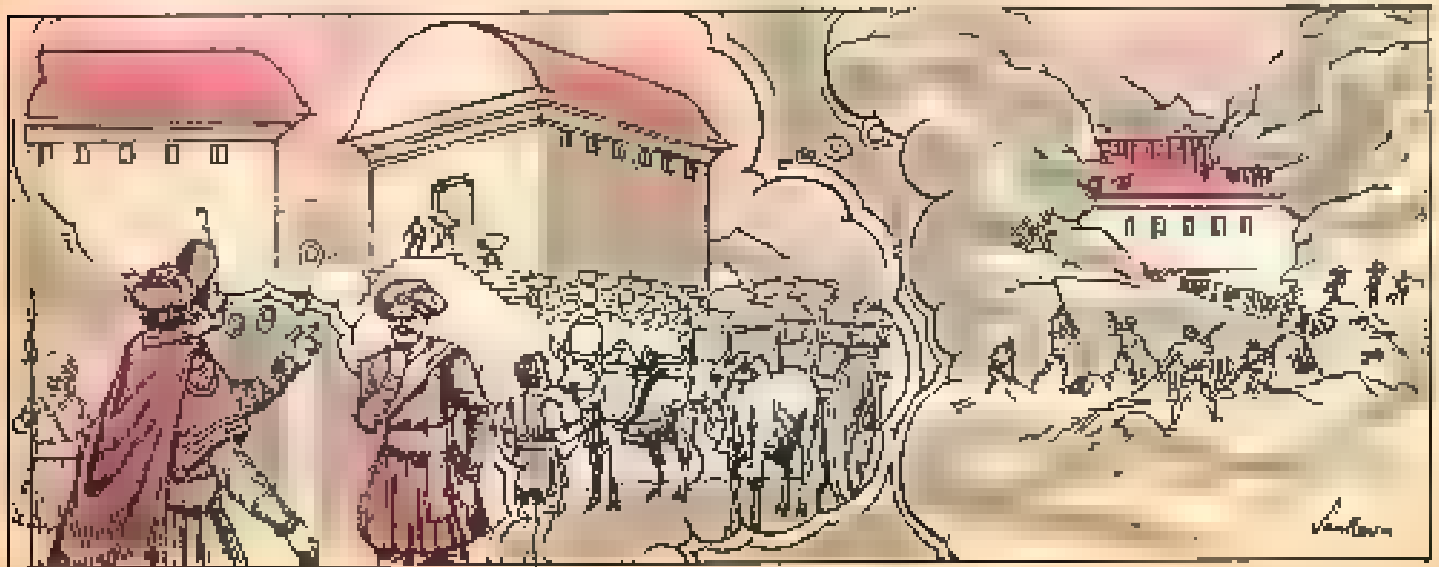

ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಸೋತು ಹೋದ ವಿದರ್ಭದ ರಾಜನು ಬರಗಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಪುಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯೊಂದರೊಡನೆ ಯನ್ನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಧಾನ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಧಾನ್ಯ ವನ್ನು ಸಹಾ ಕೂಡಿಸಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಷ್ಟು ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೇತು ಈ 'ಲೋಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡಿ, ವಿದರ್ಭವನ್ನು ಸಾಲಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಒಂದಿನ ರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನೇ ಪಡೆದನು.

ಬೇತಾಳವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ "ರಾಜನೇ, ಶ್ರೀಕೇತುವಿನ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಯತ್ನವೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲೆ ವಿಮುಖಿತವೂ ಬರಿಯ ಒೂಟಿಕವೇ ಎನು" ವಿದರ್ಭವು ಅಸಹಾಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವನು ಮೊದಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿದುದು ಅವಜಯ ಕೊಂಡುಮೆಂಬ ಭಯ ದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪುಕ್ಕಲನನ್ನು ಪರಾ ಕ್ರಮವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿತ್ಯ ತಲೆಯೊಡೆದು ಹೋಳು ಹೋಳು ಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೇಗೊಂದನು: "ಶ್ರೀಕೇತುವು ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯನೂ, ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ದೇಶ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ಪ್ರಜಾ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಾಧು ವೇನಲ್ಲ. ವಿದರ್ಭವು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಒಣಗುತ್ತ ಕೆರಳಿ ಅರಾಜಕ ತೆಗೆದರೆ ವಿಕ್ರಮವುರಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಎಂತಹ ಅಪಾಯವಾದರೂ ಬರಬಹುದು ಅವರು ಮಿಡಿತ ಗಳ ಹಿಂದಿನಂತೆ ವಿಕ್ರಮವುರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ, ವಿಕ್ರಮವುರಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ವಿದರ್ಭರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಡಲಾಗದೆ ಹೋದನೆಂದು ಮಾರ್ತಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೇತು ಯುದ್ಧ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಯುದ್ಧವು ಅವನ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಚಿಹ್ನೆಯಂತೆಯೇ ಆಯಿತು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಸಜಾ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು.

నామకర్త గుర్ర

2. Ozone does not react with ethylene hydrocarbon or a hydrocarbon in the presence of water vapor. For this reason, ozone is commonly used as a sterilizing agent for food products (1). It is also used for disinfecting water.

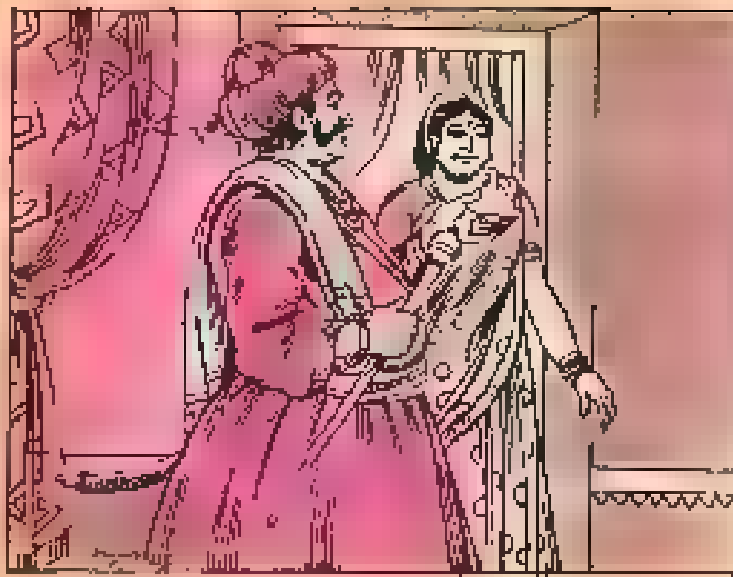
සමස්ත ප්‍රතිචාරය සඳහා ඔබගේ නම සහ ලිපිනය සපුරා ඇති බවට තීරණය කළ බවට සහතික කරමු.

1. H_2O is a polar molecule. It has a bent shape. The oxygen atom is more electronegative than the hydrogen atoms. This causes the oxygen atom to have a partial negative charge (δ^-) and the hydrogen atoms to have a partial positive charge (δ^+). The partial charges are represented by δ^- and δ^+ respectively.

On 2, 1946, the first of the two boats was launched from the pier at the mouth of the river. The boat was a small, open, wooden boat, and was used for the purpose of carrying the first of the two boats to the mouth of the river. The boat was launched from the pier at the mouth of the river, and was used for the purpose of carrying the first of the two boats to the mouth of the river.

ಅ ಬಾಬಿನ ಹೊರತು ದತ್ತಾ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ಮಹಾರಾಜ ನೆಂಬವನು ಅಳಿಲೊಂದಿದ್ದನು. ಅವನ ಅಶ್ವಕೆಯ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಇಬ್ಬರು ರಾಜೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರಾಜೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬದೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರ್ವಿನಯೋಗ ಪಡಿಸದಂತೆ, ಲಂಚ ಪಡೆಯದಂತೆ ಅವರನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಪ್ರಚಂಡ ಮಹಾರಾಜನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂದಾಗಿ ಯಾವ ಪೂಜನೆಯನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಪಗಿಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ನಿವೇದಿಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ರಾಮ ಭದ್ರನೆಂದು. ಅವನು ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತನಿಖೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಮಭದ್ರನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರ

ನೊದ್ದೂ. ಹೆಂಡತಿ ಹಾಕಿದ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಲಾರ ನೆಂದೂ, ಜನರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಮಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ ಗಂಡನನ್ನು ಮಿಂಚಿ ಜುಲುಮ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೃಷ್ಣಾಸುರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಎಂಬವರು ರಾಜೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದೇ ಮನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದುಸಾರಿ ರಾಮಭದ್ರನು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಲು ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಹರಿಯೂ ಗಿರಿಯೂ ತುಂಬ ನೀತಿವಂತರಾದುದರಿಂದ ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ಲಾಘಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ರಾಮ ಭದ್ರನ ತನಿಖೆಗಳಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಮಭದ್ರನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸದುಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಊರು ತೋರಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಮಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಹರಿಯ. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಗಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಒಹಳ ಕಾರಿಗ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಳು. ಆ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರಿನಿಂದ ಓಡಿದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅವಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಇಂತಹ ಘನ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ದಣಿದುಹೋದ ಗಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ, ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಉಸ್ತುಂದು ಕುಳಿತಳು. ತನ್ನ ಒದಿಯಲ್ಲೇ, ತನ್ನ ಸರಿಸಮಳಂತೆ ಕುಳಿತವಳನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮಭದ್ರನ ಪತ್ನಿ, "ಏನಿದು ಮಯೋದ ಕೇಡು! ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಳಂತೆ ಕುರ್ಚಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತೆ?" ಎಂದಳು ಹುಬ್ಬು ಮೆರುಗಿಸಿ.

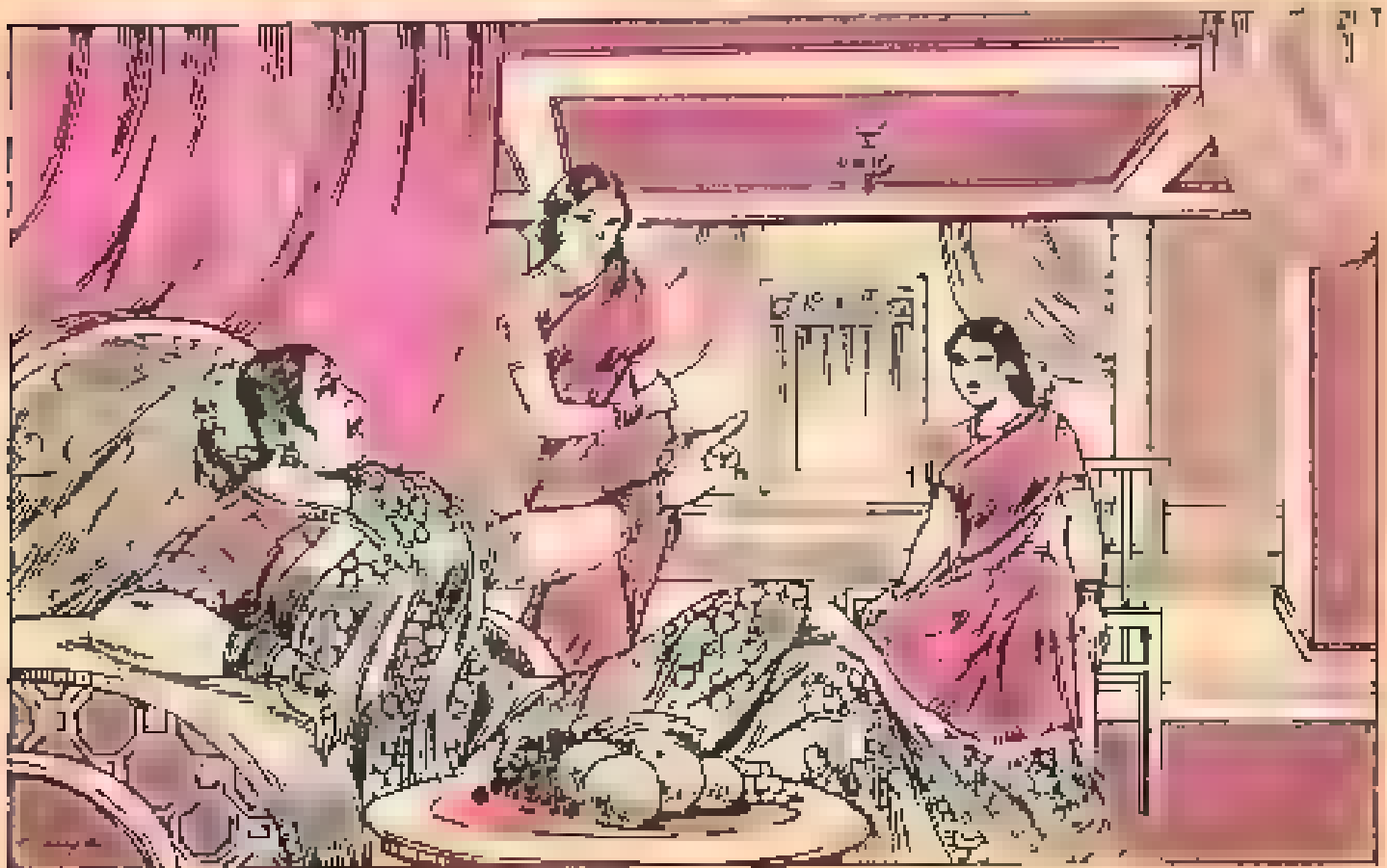
ಗಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ, "ಬಿಡುಗುಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರಿದ? ತಪ್ಪೇನಾಯಿತೂ ಅಂತ? ನಿನ್ನದೊಂದು ಹೆಚ್ಚೇನು? ನನ್ನದೊಂದು

ಕಡಿಮೆಯೇನು? ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಂಥ ಸಮ್ಮದೇ ಮನೆ!" ಎಂದಳು.

"ಇದಿರಿಸಿ ಮಾಡಾಡವೆಯಾ? ಇದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಾದರೇನಾಯಿತು? ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದಳು ರಾಮ ಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ.

ಹರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒರುತ್ತ ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ, "ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗೇ ಯಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಾಡಮ್ಮ" ಎಂದಳು.

ರಾಮಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಯಕೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಒಂದರೂ ಆಗಿನೂ ಮಾಡಲಿಗದೆ, ತನ್ನ ಗಂಡನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹರಿ, ಗಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಉಪ್ಪು ಬಾರ ಒಗ್ಗರಣೆ ಗಳೊಂದಿಗೆ ತಲೆಗೇರುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಭದ್ರನಿಗೆ ಒಹಳ ಕೋಪ

ಒಂದು, ಹರಿಯನ್ನೂ ಗಿರಿಯನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಸಿದ್ಧಗ. ಅವರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ರಿಂದ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. "ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವಲ್ಲ." ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ತೋರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗ ಬಹುದೇ ?" ಎಂದರು ಗಿರಿಯೂ ಹರಿಯೂ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಮಭದ್ರನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಉರಿದು ಬಿಳುತ್ತು. "ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲದಿರ ಬಹುದು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವಳು ಅಧಿಕಾರಿನಿಯೇ ! ಅವಳ ನಿರ್ಣಯದಂತೆಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಉದ್ಧೋಗದಿಂದ ತೊಲಗಿಸುತ್ತೇನೆ !" ಎಂದನು.

ಹರಿಯೂ ಗಿರಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಶಿಲೆಯ ಹೇಳಿದರೂ ರಾಮಭದ್ರನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಊರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಊರಿನವರು ಒಬ್ಬ ಪುನುಷ್ಕ ನನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೊಲಗಿನ ಜಗಳವು ರಾಜನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿಳುಪಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಚಂಡ ಮಹಾರಾಜನು ಗೊಡ್ಡತೀರ ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಸೀ ವೆಂನು ಸ್ವಪ್ನ

ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ರಾಮಭದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಳವು ತಲಪಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದನು. "ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರನ್ನೇ ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ.

ಕಡೆಗೆ ರಾಮಭದ್ರನು ಪ್ರಚಂಡ ಮಹಾರಾಜನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸಂಬಳದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಹೀಗೆಂದನು. "ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನೀನು ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿ ನಾನಲ್ಲ ವೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಬಳ ಮುಂತಾದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಕೇಳಿ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದೆಯೆಂದರೆ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ನೀನು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಹಳೆಯ ಸಂಬಳ ಎನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು !"

ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಮಭದ್ರನ ಉದ್ಧೋಗವೇ ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಂದ ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹರಿಯೂ, ಗಿರಿಯೂ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಪರವಿಗಳನ್ನು ನೇರಾಗಿ ರಾಜ ನಿಜಲೇ ಪಡೆದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗ್ರಾಹಿ ನಿವಾಸಿ ಗಳ ಅಧಿಮಾನಕ್ಕೆ ಖಾತ್ರರಾದವರೆಂದು ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು.

ತರಲಿನು

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಆಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ರಾಮಾವಧಾನಿ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರು ಇದ್ದರು. ಬಾಲಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತ, ಅವರು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ ಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಆತನ ದಿನಗಳು ಸಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿಗೆ, ಬಹಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತೊರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸೆಯನ್ನು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

"ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ? ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ, ಆದರೆ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹುಡುಗರ ಓದು ಹಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಿಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದಳು ರಾಮಾವಧಾನಿ.

"ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಈವರೆಗೂ ನೀವು ನನಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಗ ಕೊಡಾ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಮ್ಮವರ ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಸಣ್ಣತನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಅದರಿಂದ ನಾನು ಹೊರಡುವುದರೊಳಗೆ ನೀವು ನನಗೊಂದು ಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಹಾಕಿರಿ" ಎಂದಳು ಮೀನಾಕ್ಷಿ.

"ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನೋ? ನನ್ನ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಹುಡುಗರು ಕೊಡುವ ರಕ್ಷಣೆ ದುಡ್ಡು ನಮ್ಮ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತ ನಗ ನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಾನೆಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ ಹೇಳು?" ಎಂದಳು ಅವಳು.

"ನಾನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯದು ಬೆಳ್ಳಿ ಕಡಗಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅಂತಹ ಗಟ್ಟಿ ನಳಗಳನ್ನು ಈಗ ಯಾರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವ್ವೆ? ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಾ" ಎಂದಳು ಮೀನಾಕ್ಷಿ.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಸರಿಯೆಂದು ತೋರಿತು ರಾಮಾವಧಾನಿಗೆ. ಅವಳು ಬೆಳ್ಳಿ ಕಡಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಾರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಮಳಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಯಜಮಾನನನ್ನು

ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಾಯಿತು ಒಂದು ಹುಡುಗನು." ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಇದೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆ ಹುಡುಗನು ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಕೂಡಾ ಅಂತಹುದೇನು ನಾವಿವರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇವೆಂಬ ರುಕ್ಕಿನಿಗೆ ತೋರ ಕೊಡುತ್ತ. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಗಿಂಹವೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿರುವೆವೆಂದು.

ಮಾಧವನು ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಓದುವರೆಹ ಕಲಿತವನಲ್ಲ. ಕಂದ ತಾಕುವಿರು ಸುಮಾರಿಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಸ ಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುತ್ತ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಗಟ್ಟಾಗಿ ಸುಸಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವೇನೂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವಳು ತುಂಬಾ ಬಾಧಿ ಮುಂದುವಳಿದಳು.

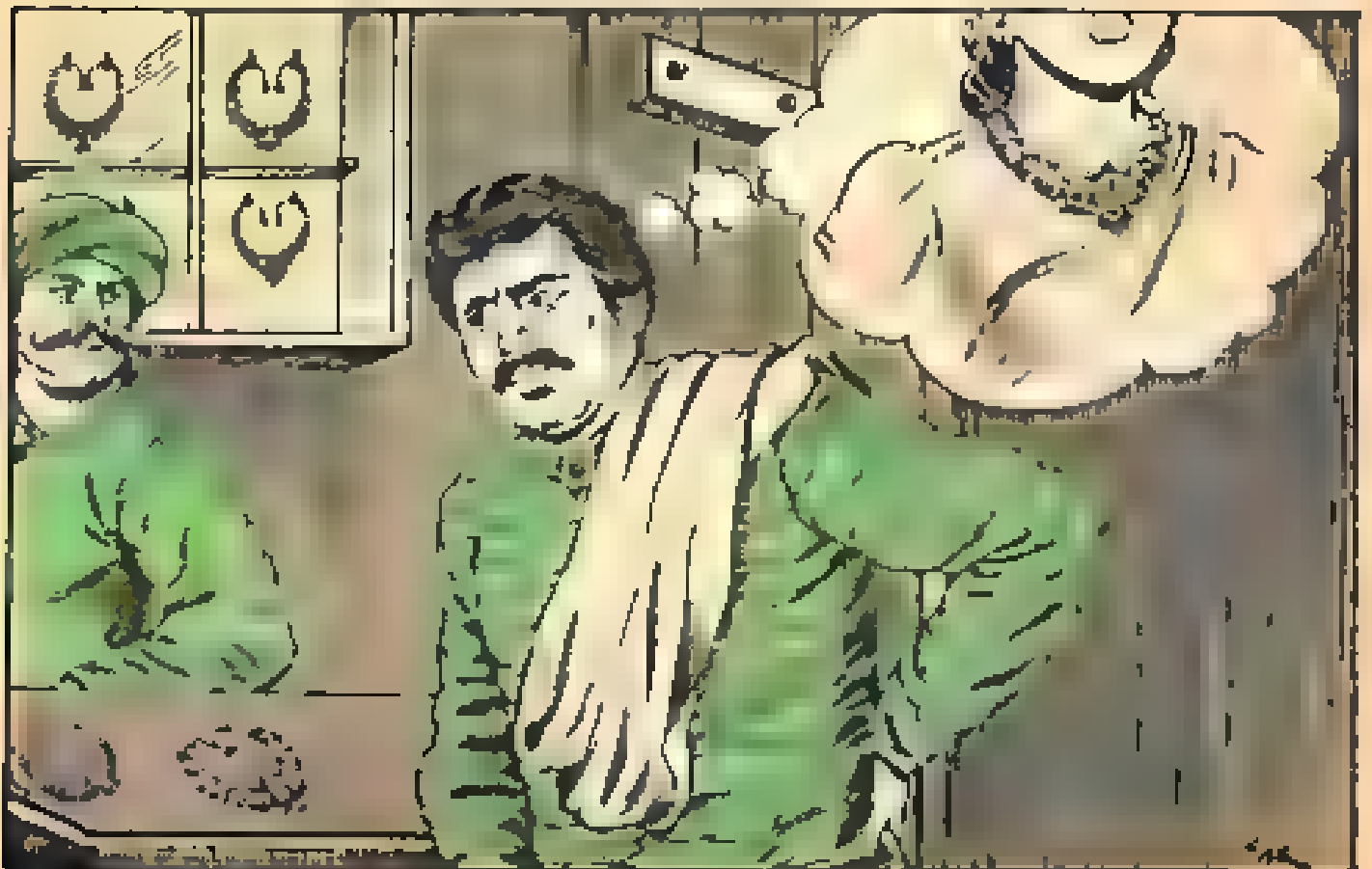
ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾದ ಮಾಧವನು, "ಹೋಗಿರಿ. ನಾಳೆ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು

ಮಾರಿ, ಆ ಹಣದಿಂದ ನಿನ್ನೊಂದು ಚನ್ನದ ಪಾಕ ತರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಧವನು ಧಾನ್ಯದ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಮೃಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಹಣಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಚನ್ನದ ನಾಗಳ ಅರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪಾಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಿಟ್ಟವಾಗ, ಒಂದು ವರ್ಷವಿಡೀ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಹಣದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಚನ್ನದ ಪಾಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸುಸಾರದ ಗಾಡಿ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿತು ?

"ಸುಂದರವಾದ ಮೂಯೂ ಮದ್ದಾಗದ ಹುಲವಿಲ್ಲ. ನೋಡುವಿರಾ ? ಬಹಳ ಅಗ್ಗ ಚನ್ನಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ನಾಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಪಾಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಧವನಾಗಾದ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಅಕ್ಕಿ ಕೃಷ್ಣ ಅಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಕಿ ಮಿನಾಕ್ಷಿಯ ಹಾರದಂತೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಮಿನಾಕ್ಷಿಯವರು ಅಸಲು ಚನ್ನದ ಪಾಕವಾದರ ಇದು ನಕಲ ಚನ್ನವು. ಎರಡರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು

ಯೂರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರರು. ಮೂಢವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂತೋಷಪಡದೆ ಆ ನಕಲು ಚಿನ್ನದ ಹಾರವನ್ನೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ಗಂಡನು ತಂದ ಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ರುಕ್ಕಿಣಿ. ಅದು ಮಿನಾಕ್ಷಿಯ ಹಾರದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಮೂಢವನು ಅದು ಅಸಲು ಚಿನ್ನದ್ದು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ರುಕ್ಕಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಬರುವ ಎಚ್ ಯಾರ ಹೊಲವನ್ನಾದರೂ ಗೆಣೆಗೊಡಿಕೊಂಡು, ಹಣ ಸೇರಿಸಿ ಅಸಲು ಚಿನ್ನದ ಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಭರವಸೆ ಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಮಿನಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜಿಗಿ ತನಗೆ ಕೂಡಾ ಹಾರವು ಬಂದುದರಿಂದ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಳು.

“ಇವರಿಗೆ ಹಣ ಸೇರಿದಂತೆಲ್ಲವನ್ನೇ ಗೊತ್ತು ಹೊರತು, ನಗನಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಯದು. ನಿನ್ನ ಹಾರ ತೋರಿಸಿ ಅಂಥಾದ್ದೇ ತನ್ನ ಅಂದೆ ಮಾತಾಡದೆ ತುಂಬುಬಟ್ಟರು.” ಎಂದಳು ರುಕ್ಕಿಣಿ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಯೊಂದಿಗೆ. ರುಕ್ಕಿಣಿಯ ಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದು ತನ್ನ ಹಾರದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಚಿನ್ನದ ಹಾರವೆಂದು ಕೊಂಡು ಅಸೂಯೆಯೂ ಆಯಿತು ಮಿನಾಕ್ಷಿಗೆ.

ಆ ದಿನವಿಡೀ ಮಿನಾಕ್ಷಿಯೂ ರುಕ್ಕಿಣಿಯೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬರ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯೂ ಒಂದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾದರೆ ಹೆಚ್ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಆಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳೂ ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದಳು. ಸಮಯ ಮುಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಹಾರ ಮತ್ತು ರುಕ್ಕಿಣಿಯ ಹಾರದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅವಳ ರನ್ನು ತಾನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಹಾರಗಳನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈಗ ಯಾರ ಹಾರ ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ನಕಲು ನಗವು ಅಸಲು ನಗವಾಯಿತೆಂಬ ಸಂತ್ಕೃತಿ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹೆಚ್ ಆತ್ಮಾನಂದವಾಗಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ತೊರು ಮನೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಮರು ವರ್ಷ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಅಸಲು ಚಿನ್ನದ ಹಾರ ಮತ್ತು ಕುಂಕು ಕೇಳಿದ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂಢವನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮನುಂಟೆಯೂ ಮರುವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಚಿನ್ನದಹಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟನು.

ನಾರದ

ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಈ ನಾರದನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತನೇ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ನಾರದನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಾರದರಿರುವರೆಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಿಂಧು ನದಿ ತಟದಲ್ಲಿ ಈ ನಾರದನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸಂಕೀರ್ತ, ಮೇರು ಸಾವರ್ಣ, ಮಾಳಾಂಡೇಯ, ಸಾಂವ್ಕಿ, ಯೋಗಿ, ದೂರ್ವಾಸನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವನು ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪಿನವನೆಂತಲೂ ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜಾವತಿಯ ಕುಳವಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ ಪ್ರಿಯಾ ಎಂಬವಳು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಾರದನನ್ನು ಹಡೆದಳೆಂದು ಒಂದು ಕಥೆಯಿದೆ. ಇವನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುವನೆಂದು ಸಾರುವ ಕಥೆಗಳೂ ಇವೆ. ನಾರದನು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ನಂತರ ರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದನೆಂದೂ ಕಥೆಯಿದೆ. ನಾರದ ಎಂದರೆ "ನೀರು ಕೊಡುವವನು" ಅಂದರೆ ಮೇಘವೆಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಇವನು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧ ಮೇಘದಹಾಗೆ ಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಯಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ

ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುವವನು. ಒಂದು ಕಡೆಯ ವಾತೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿಸುವನು ಮಹತೀ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವೀಣೆಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವವನು. ಇವನು ದೇವತೆಗಳ ಕಡೆಯವನೇ ಆದರೂ ದಾನವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವವನೆಂದೂ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಲಹ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅವನಿಗೆ ಕಲಹ ಭೋಕ್ತನೆಂದೇ ಖ್ಯಾತಿ. ಕಲ್ಯಾಣನೆಂದರೆ ನಾರದನೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಜಲಂಧರನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಪಾವನಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಮೋಹ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಜಲಂಧರನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ನಾರದನು ಕಲಹ ಕಾರಕನಾದರೂ ಕಡೆಗೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಳಿತಾಗುವಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಅವನಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾರದನು ಗರುತ್ಮಂತನನ್ನು ಕದೂವಳ ಮಕ್ಕಳಾದ ಹಾವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆರಳಿಸಿ, ವಿನತೆಯ ದಾಸ್ಯ

ವಿಮೋಚನೆಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಕಥೆಯಿದೆ. ಕಾಲ
ಯವನನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಿರೇಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ
ಮೂಲಕಾರನೂ ನಾರದನೇ

ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತುಂಬುರು, ನಾರದರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಜಕ್ಕೂ ತುಂಬುರುವೂ
ನಾರದನೂ ಸಮೀಪದವರೇನಲ್ಲ, ತುಂಬುರು
ಗಂದರ್ವನು. ಅವನು ಕಳಾಪತಿ ಎಂಬ ವೀಣೆಯನ್ನು
ಬಾರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕನೆಂಬವನು ಗಾನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ತನ್ನ
ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ
ನಾರದನೂ ತುಂಬುರುವೂ ಬಂದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ತುಂಬುರುವಿನ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದು
ದರಿಂದ ಕೌಶಿಕನೊಂದಿಗೆ ತುಂಬುರುವನ್ನೂ ಗಾನ
ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ 'ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬಹುಮಾನ
ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾರದನಿಗೆ
ತುಂಬ ಅವಮಾನವಾಗಿ ಬಾಧೆಪಡ ತೊಡಗಿದನು.

ವಿಷ್ಣು ನಾರದನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡುತ್ತ,
"ನಗೆ ಗಾನ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಒರಬೇಕಾದರೆ,
ಮಾನಸೋತ್ತರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಗಾನ
ಬಂಧು ಎಂಬ ಗೊಗೆಯೊಂದಿದೆ. ಅದರ ಹತ್ತಿರ
ಸಂಗೀತ ಕಲಿತುಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಾರದನು

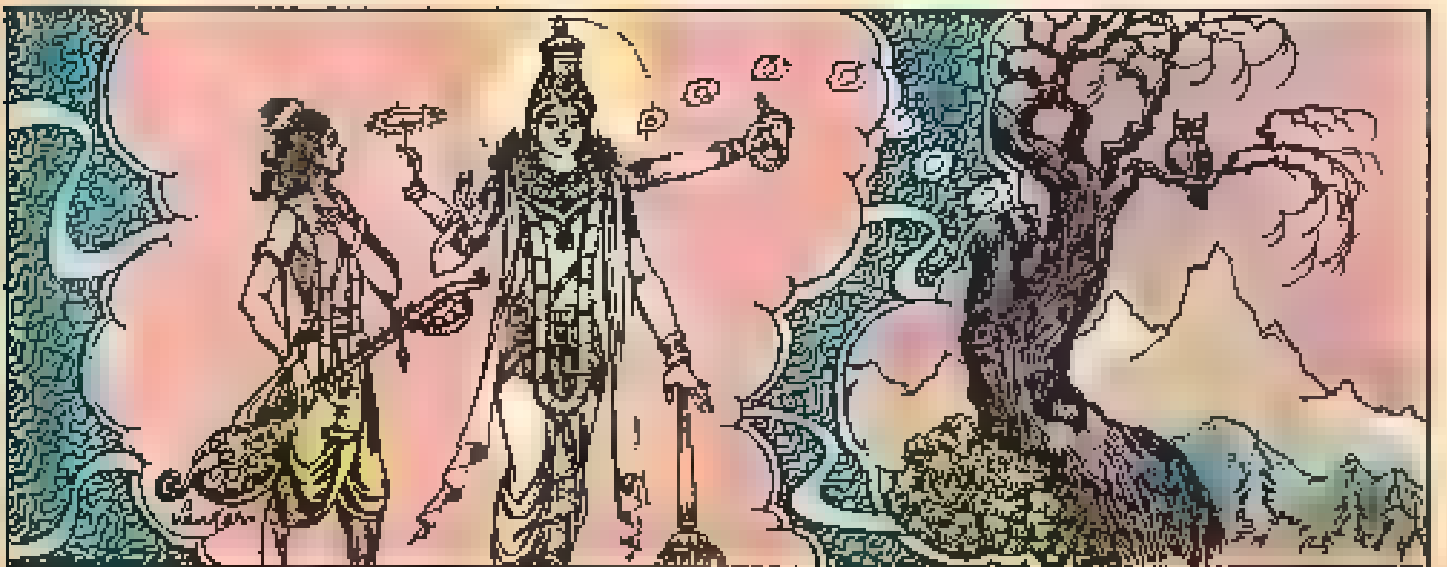
ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಗೊಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಂಗೀತ
ಕಲಿತು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, ತುಂಬುರುವಿನೊಂದಿಗೆ
ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸಿ ಸೋತುಹೋದನು

ಹೀಗೆ ಎರಡನೇಸಾರಿ ನಾರದನು ಪರಾಭವ
ಗೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನಗೆ ನಡೆದ
ಅವಮಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಬಿಡು. ನಾನು ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ
ಅವತರಿಸಿವಾಗ, ನೀನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸಂಗೀತ
ಕಲಿತುಕೋ" ಎಂದನು ವಿಷ್ಣು

ಮುಂದೆ ನಾರದನು ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವ
ವನ್ನು ಸುಪಾದಿಸಿದನು.

ನಾರದನಿಗೆ ಪರ್ವತನೆಂಬ ಸೋದರಿಯನ್ನೊಬ್ಬ
ಇರುವನೆಂದೂ, ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಯೇ ಲೋಕಸಂಚಾರ
ಮಾಡುವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪರ್ವತನು ನಾರದ
ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೋದರಳಿಯನಾಗುವನೋ ಗೊತ್ತಾಗುವಿ
ದಿಲ್ಲ. ಪರ್ವತನೆಂದರೆ ನಾರದನೇ ಎಂದು ಕೂಡಾ
ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಾರದ
ಪರ್ವತರು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೇ ಲೋಕಸಂಚಾರ
ಮಾಡುವವರಾಗಿ, ಅವರೊಳಗೆ ಯಾವ ರಹಸ್ಯವೂ
ಇಲ್ಲದುದರಿಂದಲೇ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಅನ್ನುವರೋ
ಎನೋ ?

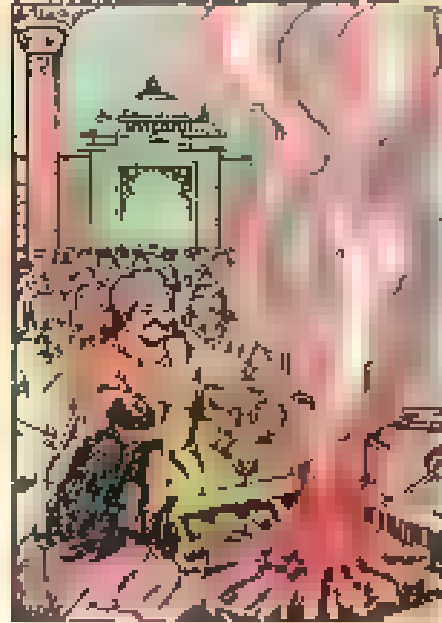

ಅಂಬರೀಷ

ನಾಭಾಗನ ಮಗನಾದ ಅಂಬರೀಷನು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನು. ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ವಿಷ್ಣು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಕೊಡುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇನಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜನಾದ ಅಂಬರೀಷನು ಅನೇಕ ಅಶ್ವ ಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಯಾಗಗಳು ಮುಗಿದಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಮಿತವಾಗಿ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಂಬರೀಷನು ವಿಕಾರದೇ ಪ್ರಕವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬ್ಯಾದಶಿಯ ಫಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಪಾಠನ ಮುಗಿ, ಭೋಜನ ಮಾಡುವನು.

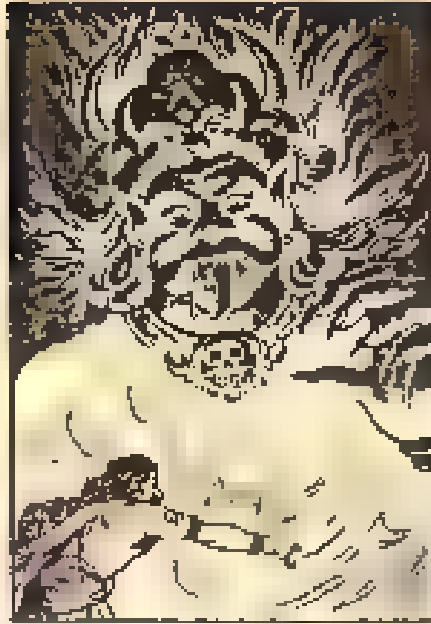
ಒಂದುಕೂರಿ ಕೃಷ್ಣನು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅತಿಥಿ
ಬಂದಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಒಂದು. ಅದರ
ಮೇಲೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಬೃಹದ್
ಪಾಠದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಸ್ವರ್ಗ
ಮೇಲೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ನೋಟ
ಮಾಡಿದರು.

ಗೋಪಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಒಂದು. ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಬೃಹದ್
ಪಾಠದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಸ್ವರ್ಗ
ಮೇಲೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ನೋಟ
ಮಾಡಿದರು.

ಮರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಒಂದು
"ಮೊದಲ ಮೊದಲನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ
ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಅರಸಿದರು." ಮರು
ನೋಟದ ನೋಟವಾಯಿತು.

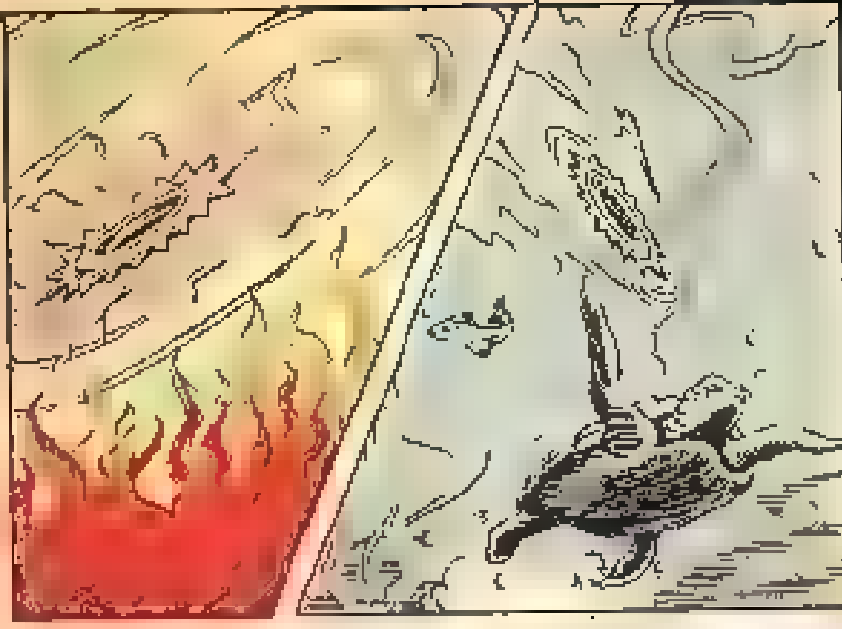
ದೂರ್ವಾಸನು ತನ್ನ ಬಲಿಯೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತು
ನೀಕ್ಕೆ, ಒಡಿಯಲು, ಮಹಾಕೃತ್ಯ ಎಂಬ
ಭೂತವು ಹುಟ್ಟಿ ಅಂಬರೀಷನ ಮೇಲೆ
ಧುಮುಕಿತು

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಂಬರೀಷನು ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ
ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆ ಚಕ್ರವು ಮಹಾ
ಕೃತ್ಯ ಭೂತವನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಕರಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಆ ಚಕ್ರವು ದೂರ್ವಾ
ಸನ ಕಿತ್ತಿಗೆ ಹೊರಳಿತು. ಆದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು
ದೂರ್ವಾಸನ ತಪೋಶಕ್ತಿ ಇಲಿಲಿಲ್ಲ

ದೂರ್ವಾಸನು ಓಡಲು ಹೊಡೆಗಿ ಅಡ್ಡಾದಡ್ಡಿ
ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರದ ರಭಸಕ್ಕೆ
ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಡುಹಿಡ್ಡು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು.
ದೂರ್ವಾಸನು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ
ಅಡಗಿದನು. ಚಕ್ರವು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಮುಗ್ಗಿ
ಕಲ್ಲೋರಿವೆಬ್ಬಿಸಿತು

ಎಲ್ಲೆಯೂ ರಕ್ಷಣೆಕಾಣದೆ ದೂರ್ವಾಸನು
ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಓಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.
ಅಜ್ಞಾನಿವನನ್ನೆ ಮರೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣು
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ದೂರ್ವಾಸನು ಮತ್ತೆ ಅಜ್ಞಾನಿವನ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು ಶರಣಾಗತನಾದನು. ಆಗಲೇ ವಿಷ್ಣು
ಚಕ್ರವು ದೂರ್ವಾಸನ ದೆನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾರತ
ವಾಗಿ ಮೂಯವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯ ನೆ
ನಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮರಹುಕಾರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು.

ಭರತ

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಭರತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವರು ಅನೇಕರು ಕಾಣುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭರತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಕಲ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರುಿದ್ದರು ಈ ಭರತ ರಾಜನು ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಯಗಳಿಸಿ, ಎರಡು ಮಹಾ ನಗರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅವಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರನ್ನು ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ತಕ್ಷನ ಮಗನು ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಅವನ ನಗರವು ತಕ್ಷ ಶಿಲಾ ನಗರವೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಇದು ಚರಿತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ನಗರದ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಗಂಧರ್ವದೇಶವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಪುಷ್ಕಲನು ಪಾಲಿಸಿದ ದೇಶವು ಪುಷ್ಕಲಾವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿತ್ತು.

ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ದಶರಥ ರಾಜನಿಗೆ ಕೈಕೇಯಿ ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ ಹೆಸರು ಭರತ. ಅವನ ಕಥೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಹೊಸದೂ ಕೊಂಡು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವನೂ ರಾಮನ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದವನು.

ಮೂರನೆಯ ಭರತನೊಬ್ಬನು ಚುಷಭನ ಮಗ ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಅವನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ಜಯಂತಿ. ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈ ಭರತನೂ ಒಬ್ಬನು ಅವನಿಗೆ ಕುಶಾವರ್ತ, ಇಲಾವರ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮವರ್ತ, ಆರ್ಯಾವರ್ತ, ಮಲಯಕೀತು, ಭದ್ರಸೇನ, ವಿದ್ಯು ಎಂಬವರು ಅವನ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದರು ಈ ಭರತ ನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಾರತದೇಶವೆಂದು ಹೆಸರು ಕಾಯಿತೆನ್ನುವರು ಇವನ ಸಹೋದರರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೆಂದೂ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೇ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿ ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭರತನು ಪಾಲಿಸಿದ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಸರು ಅಜನಾಭವೆಂದು.

ಈ ಭರತನು ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂತದಯಾವರನು. ಇವನು ಒಹಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ, ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ದೇಹಬಿಡುವ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಒಂದುದಿನ ಅವನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗಟ್ಟಿದ ಜುಕೆಯೊಂದ. ಆ ನದಿಗೇ ಬಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ತೊಡಗಿತು. ಆ ಸಮಯ

ದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡಕವಿ, ಗಾಢಾಂಧಕಾರ
ವಾಗಿ, ಭದ್ರಾಂಕರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಓಡಿಲು ಮೊಳಗಿತು
ಭೀತಿಗೊಂಡ ಜಂಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸವಿಸಿ ಪ್ರಾಣ
ಬಿಟ್ಟಿತು. ವೃದ್ಧನಾದ ಭರತರಾಜನು ಆ ಜಂಕೆ
ಯನ್ನೂ ಅನಾಥವಾದ ಜಂಕೆ ಮರಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು
ಹೃದಯ ದ್ರವಿಸಿದವನಾಗಿ ಆ ಮರಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮ
ದಿಂದ ಪೋಷಿಸ ತೊಡಗಿದನು. ಆತನು ಸಾಯುವ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಜಂಕೆಯನ್ನೇ ನೆನೆದುಕೊಂಡು,
ಜಂಕೆಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ !

ಈ ಭರತನಲ್ಲದೆ "ಜಡ ಭರತ" ಎಂಬವನೊಬ್ಬ
ಇದ್ದನು. ಇವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ಯಾನ ಪರವಶ
ನಾಗಿರುವನು. ಅಂತೆಯೇ ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿ.

ಆದರೆ ಚಕ್ರಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೇರಿದವನು
ಶಕುಂತಲೆಯ ಮಗನಾದ ಭರತನೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ,
ನಿಂದ ಮೇನಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನಾಥ
ಶಿಶುವಾಗಿ ಶಕುಂತಲಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ವಮುನಿ ಅಶಿಶುವನ್ನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಮಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಸಿದವಳೇ ಶಕುಂತಲೆ.

ಒಂದುಸಾರಿ ದುಷ್ಯಂತ ಮಹಾರಾಜನು ಬೇಟೆ
ಯಾಡುತ್ತ ಕಣ್ವಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಶಕುಂತಲೆಯನ್ನು ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪಡುವೆ

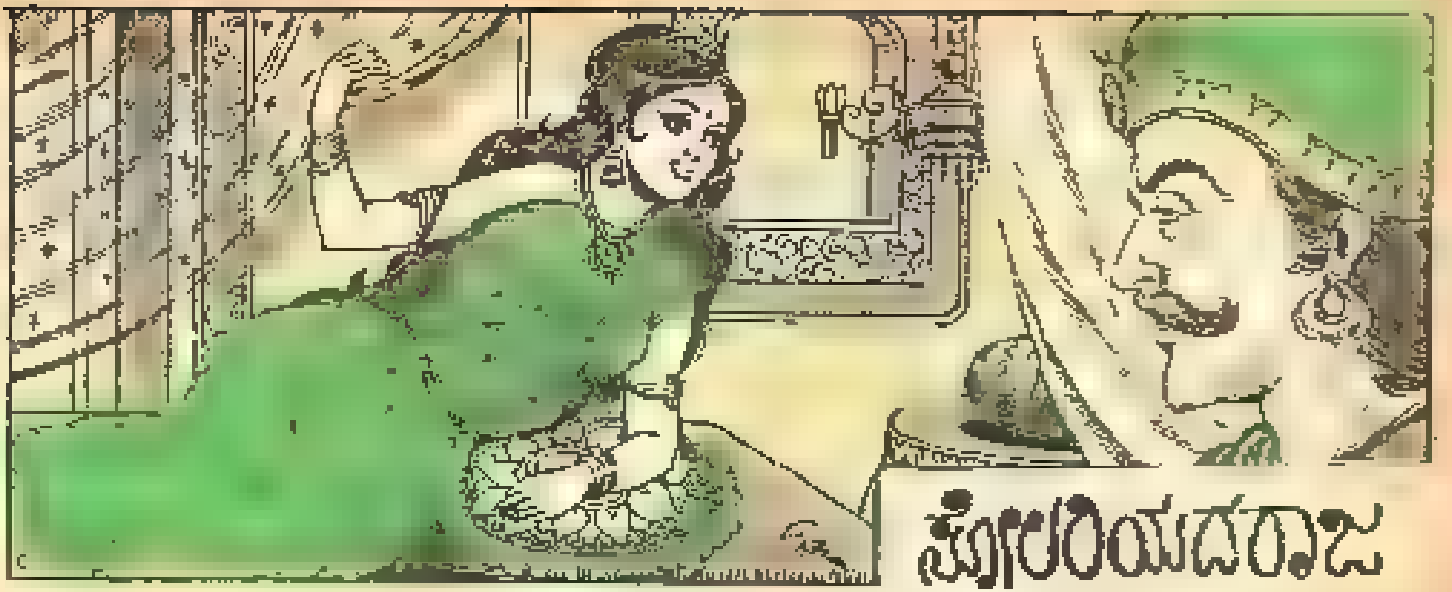
ಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ
ಶಕುಂತಲೆ ಭರತನಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತಳು.

ಈ ಬಾಲಕನು ಇನ್ನೂ ಎಳಸಾಗಿರುವಾಗಲೇ
ಮಹಾ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ, ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು, ಅದು ದರಿಂದ
ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ "ಸರ್ಪದಮನ" ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ರಮದ ಮುನಿಗಳೇ ಅವನಿಗೆ
ಸಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಹೀಗೆ ಭರತನು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೀಣ
ನಾದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ವಮುನಿ ಶಕುಂತಲೆಯನ್ನೂ, ಅವಳ
ಮಗಳನ್ನೂ ದುಷ್ಯಂತ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.
ದುಷ್ಯಂತನು ಮೊದಲು ಆ ಹಾಯಿ ಮಗಂದಿಗೂ
ತನಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಆಕಾಶವಾಣಿ "ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಗ
ಭರತನು. ಇವನನ್ನು ನೀನು ಭರಿಸಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದು
ಆದೇಶವಿತ್ತಿತು. ದುಷ್ಯಂತನಿಗೂ ಪೂರ್ವ ಸ್ಫೂತಿ
ಬಂದು, ಶಕುಂತಲೆಯ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ಈ ಭರತನಿಗೆ ಮೂವರು ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು.
ಈ ಪತ್ನಿಯರು ಹಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತುಹೋದುದು
ದರಿಂದ ಭರತನು ಭರದ್ವಾಜನನ್ನು ಸಾಕು ಮಗನಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ಭಾಗವತವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸೋಲರಿಯದರಾಜ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಜಯ ದೇಶವನ್ನು ವಿಜಯಪಾಲನು ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇತರ ದೇಶಗಳವರು ಕಥೆಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ವಿಜಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾವ್ಯಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಪಜಯವನ್ನೇ ಸಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ದೇಶಗಳ ರಾಜರು ಅವನೊಡನೆ ಆಗಾಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಸೋತು ಹೋದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋಲದ ರಾಜನೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗಿತ್ತು.

ಅಂತಹ ಮೀರ ಭೀರನಾದ ವಿಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಲಜಾದೇವಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಳು. ಆ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಕ್ಕರೆಯೂ, ಅಭಿಮಾನವೂ ಇದ್ದಿತು. ಅವಳು ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುದ್ಧಳಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜಯಪಾಲನಿಗೆ ತೋರ ತೊಡಗಿತು. ತನ್ನಂತಹ ಪರಾಕ್ರಮವಂತನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗತಕ್ಕ

ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ವರನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ವಿಜಯಪಾಲನು ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನೇ ಎತ್ತದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಸುಂದರಿಯಾದ ಜಲಜಾಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅನೇಕಮಾನಿ ರಾಜಕುಮಾರರಿ ಗಿದ್ದರೂ, ವಿಜಯಪಾಲನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಣ್ಣೆ ಸೋತ ವರೇ ಎಲ್ಲರೂ. ವಧುವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೂ ಶುಕೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಜಯಪಾಲನು ಕೋಪಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಸೋಲುವೆವೆಂಬ ಭ್ರಮೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಜಯಭರದ ಯುವರಾಜನಾದ ಮಗು ಭದ್ರಸೇನನು ಯಾವ ಶಂಕೆಯೂ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಮುಹೂರದ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದ ಯುವಕ. ಅವನು ವಿಜಯಪಾಲನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ, ಒರಲು ನಿಶ್ಚಯ ಸಿದನು. ಈ ಮಗುಭದ್ರನ ತಂದೆ ವಿಜಯಪಾಲನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋತಿದ್ದನು. ಅದುವರಿಂದ ಮನೆಭದ್ರನು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪದಿಂದಲೇ ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಪೂರ್ಣ ರುಪೋಗಲ್ಲಿ, ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ವ್ರಯೋಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ

రహస్యಗಳన్నూ, యుక్తిಗಳన్నూ శిశువులనుండియు విజయవాలాన్నూ సేవించి జలజాదేవియన్నూ మదుచయనాగదే విడలారనీందు శబర భాతీ కేంద్రా యుద్ధಕ್ಕೆ ఆసేయించను.

మహాభరతుడు తన్ను శృంగదండికి విదేహదేవీలే దండెత్తి బరువ సమయಕ್ಕೆ విజయవాలను రక్షణగ్రస్తనాగి జాగి ఉండియును. అచాగి వాధాకృత్య శవిమదరింద రాజవృద్ధుల టిక్తేగలు అభ్యసన గుణ క్షోడుత్తిరల్లి. అదర మోలే యుద్ధవృ బందు దిద్దుదరింద అవన ఆరూగ్యవృ ణ్ణిమ్మ పాళు బిద్దితు. ఆ స్థితియల్లియు అవన క్షాత్ర గుణివృ సుమ్మనిరల్లి. తానూ యుద్ధరంగు హేరి ఆవృరు విజయవన్ను సాధిసి బరువనీందు ఐదనను. మంత్రుగళూ వృద్ధుల మహారాజునను ఈ ప్రయత్నదీంద బిదిశలు బహళ ప్రయత్నబురు ఆదరించాగి

రాజును మలగిదల్లే గృధ్రుల అవన మనస్సు ముక్తిమ్మ అల్లికల్లొలవాయుతు. శత్రుగళ వృక్షగళన్న మలగిదల్లే అరితు. అదల్లే తన్ను ప్రతివృక్షగళన్న హేరి యుద్ధరంగు కళ. అను క్తిద్దను తన్ను ప్రతివృక్షాళు భగ్నవాయుదన్ను కళదు కుందిహేరిత్తిద్దను.

ఈ విధవాగి శిలవృ దినగళు కళిరువృ. యుద్ధ రంగుల్లి విదేహ సేనాగళి అవజయ వృ కేక్కుత్తా బరుత్తిత్తు అదరూందీ విజయవాల ముంజురవన ఎక్కియి శివకేయూ కేక్కు క్తిద్దితు. ఇన్న మహారాజుగి వాస్తవ యుద్ధ వాతగళన్ను హేళివృదు అమయకారియీందు మహామంత్ర, నిర్మయిసి అవనండిగి సుల్కు గళల్లే దళ క్షోడుగిదను ఇన్న మోలే ఈ మహారాజును అరు వత్తు భళిగళిగింత కేక్కు క్షోక్తు బరువకళారనీందు రాజవృద్ధురు మిదిత వాగి హేళిబిద్దిదు ఎరదు దిశగల్లి మగ భద్రుగి సుమ్మణ విజయ క్షిగూడువృదేందు ఎల్లిరిగ్గొ గొత్తాయుతు. అదరూ రాజును సాయువవరగ్గొ తన్ను సేరిలు అగదంత విదేహ శృంగరు బహుశరయిగి త్తొరాయు క్తిద్దరు. సాయురీరువ మహారాజుగి అవ జయద వాతగళన్ను ఎక హేళిబుకు? దేవిత విడి అవజయవయదహగి సాయువాగి ఎక హేదవన్ను జయమోడబేకు?

"మహారాజుదే! నమ్మ సేనాగళు శత్రు సేనాగళ రభసక్తి స్పృష్టవృ. ఆరివే అవృగళన్ను ప్రతిభటి హేరిరాయుత్తివే. ఈ శత్రు సేనా యోళి బహళ అల్లికల్లొలవేద్దిదే." ఎందు మహామంత్ర, విజయవాలనండిగి హేళిదను. అదన్న శిల అంతక విరవ కరిర స్థితియల్లియు

ವಿಜಯವಾಲನು ಮುಗುಳು ನಗು ಬೀರಿದನು. ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ನೀಚಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಸಮಯವು ಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ರಾಜವೈದ್ಯನ ರಕ್ತವು ತಪ್ಪಿತು. ಅರುವತ್ತು ಘಳಿಗೆಗಳು ದಾಟಿಕೊಂಡುವು. ವಿಜಯವಾಲನು ಇನ್ನೂ ಯಥಾಸ್ಥಿತನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಆತ್ಮಯುದ್ಧವಾದರೋ ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲವುತ್ತಾ ಇದೆ.

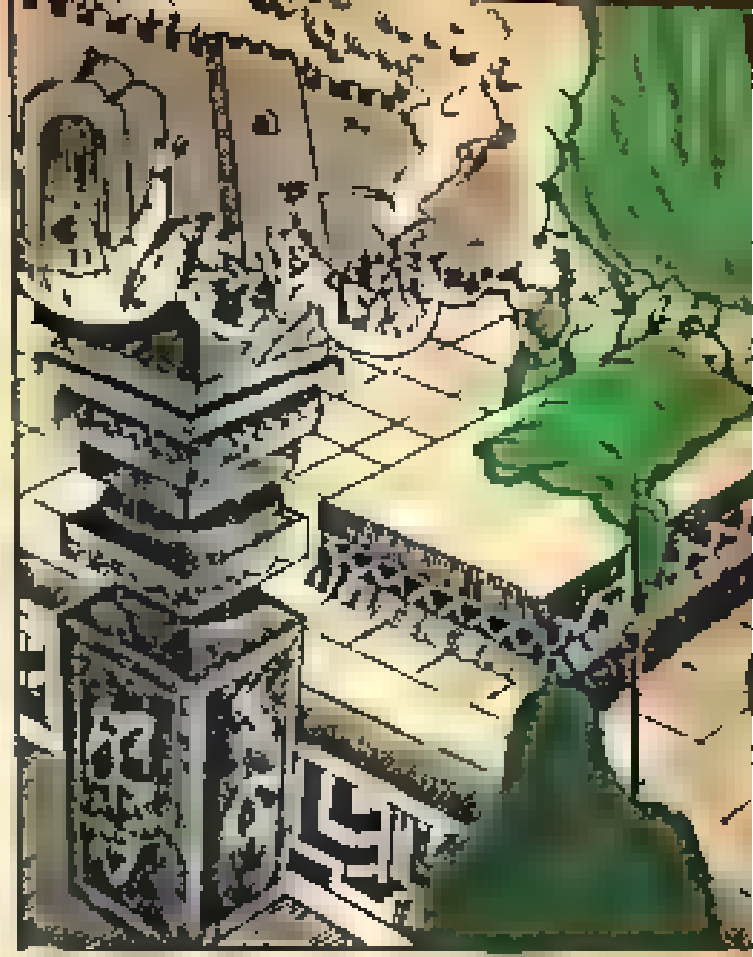
ರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಬಲಹೀನ ಕಂಠದಿಂದ, ಯುದ್ಧವಾರ್ತೆ ಎನೆಂದು ಕೇಳಿದನು ಕೊಡಲೇ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ! ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮ್ಮನ್ನೇ ವರದಲಿಡ್ಡಾಳ. ಇನ್ನೇನು, ಶತ್ರು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ದಿಳಿಪಾಡು ಎತ್ತಿ ಸಂಧಿಗೆ ಬರಬಹುದು." ಎಂದನು.

ಮೊದಲು ವಿಜಯವಾಲನು ಸಾಯುವನೋ, ಶತ್ರುನೇ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನೋ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜನು ಸತ್ತುಹೋದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿನು ನಡೆದರೂ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಾಧೆಯಾಗದು. "ನಾವು ಸೋತವು" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮಹಾರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದೆಂಬುದೇ ಅವನ ಚಿಂತೆ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಭದ್ರನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೋಟಿಯ ಮುಖದ್ವಾರವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಒಳನುಗ್ಗುವ ಗದ್ದಲಕ್ಕೆ ವಿಜಯವಾಲನು, "ಅಹಾ! ನಾವು ಗೆದ್ದವರೇ? ಅದೇನು ಕೋರಾಡಲ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ ನಮ್ಮ ಸೇನೆಗಳು ವಿಜಯ ಘೋಷಾವೆಬ್ಬಿಸುತ್ತ ರಣರಂಗದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ." ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ.

"ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅವಜಯವೇ ಇಲ್ಲ ಆಗದು." ಎಂದು ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜಭವನ

ಗಲ್ಲೂ, ರಾಜಾಂತಃಪುರವೂ ಮಂಗಳಭದ್ರನ ವಶವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಂಗಳಭದ್ರನು ವಿವರಭಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನೂ ರಜಸಂಧಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು ಇನ್ನು ಮೊಗದ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರಿ, ಮಿಲ್ಲವೆ ಮಹಾರಾಜನ ಬೆರಳೊಂದ ರಾಜ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು, "ಎನಿಂದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಸೋತುಹೋದ ಶತ್ರುನಿ ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿಯು ಒಳುಬರಲಿ ಮೂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒದಂಬರಲಿ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ ವಿಜಯವಾಲನಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತು. ಅವನು ಮಂತ್ರಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು, "ಸುಭಗೆ ನಾನೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ" ಎಂದನು.

ಇದು ಮಹಾಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡಿತು. ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ತೋರದೆ ಅವನು, "ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಓಟದ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ದರ್ಬಾರು ಮುಂದಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಗಲೇ ಮಣಿಭದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಅರೋಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಜಯಶಾಲಿ ಮಣಿಭದ್ರ ಪ್ರಭು! ಒಂದು ವಿನಂತಿ" ಎಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ವಿಜಯಪಾಲನ ಪುಸ್ತಕಿಯನ್ನು ಏಕದವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜರು ಇನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆ ತಪ್ಪಿವರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳವರೆಗಷ್ಟೇ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಅಪ್ಪರವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ನೀಡ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದರೆ, ನೀವೂ, ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಅನುಭವ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಮಗೆ ಯಾವಷ್ಟೇನ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ವ್ಯಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮಣಿಭದ್ರನು ಮೊದಲು ರೇಗಿಕೊಂಡರೂ, ಯಾವಕಾಡದುದರಿಂದ ಏನೋದ ಮೋಡೋಗವೆಂದು ಕಡೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದನು.

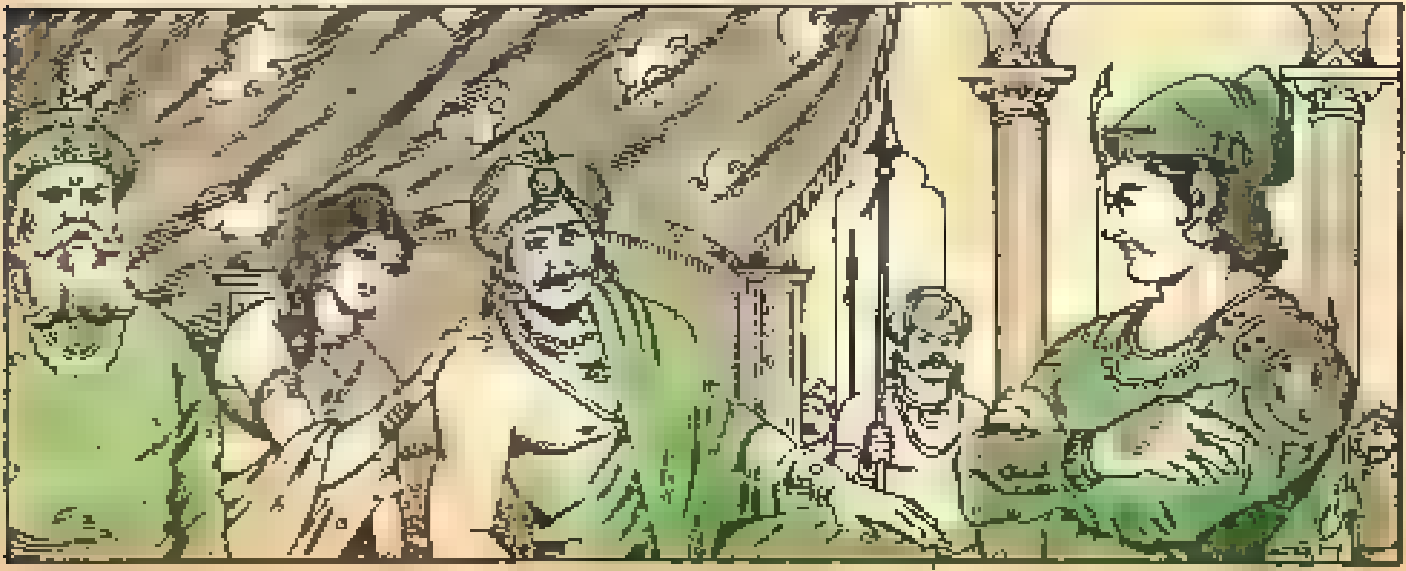
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಿಂದ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತ, ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ವಿಜಯಪಾಲ ಮಹಾರಾಜನು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಪ್ಪಮೊಳಗೆ ಮಣಿ

ಭದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ವಿಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕಿ ಕುಳಿತು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಣಿಭದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

"ಅವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಯುದ್ಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಕಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಕುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಟ್ಟೆನು. ನೀನು ಮಹಾ ಯೋಧನು. ನಾನು ಮರಾಠದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ವ್ಯೂಹಗಳಿಗೆ ಮೃತಿ ವ್ಯೂಹಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ನೀನು ಸೋತೆದುವಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನೇ ಗೆಲ್ಲಿುತ್ತಿದ್ದಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೋತರೂ ಅದು ನಿನಗೆ ಅಗೌರವವಲ್ಲ. ಇಂಥ ವೀರನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಗೌರವದ ಸಂಧಿಯನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೀನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸೋತರೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನದೇ!" ಎಂದನು ವಿಜಯಪಾಲ ವಾಗುತ್ತಾ.

ಮಣಿಭದ್ರನು ಮೊದಲು ಬೆರಗಾದರೂ ಸುಭಗೆ ಒಂದು ನಿಂತ ಜಲಹಾದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಹಾ ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು.

ವಿಜಯಪಾಲನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಬೆಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ಮದಿಲಿಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಉಪಕಾರಿ

ಹಿಂದಿರುಗುವ ಕಿಲ್ಲೆಯವರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ನೆರೆ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಸ್ಸೇ ಬಿಟ್ಟು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರ್ದ ದೊಡ್ಡದಾದ ಓಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೊಂದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ದೋಣಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಏರಿತರು.

ಅದರ ಸೋಮಯ್ಯನೊಬ್ಬ ಬೆಪ್ಪುಗಾರನಾದ ಧನಕನೂ, ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನೂ ಉಳಿದುಹೋದರು.

ಸೋಮಯ್ಯನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಿಮನೆ ಕಾಲು ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಡುವಾಗ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಕಾಲು ನೋವಿನಿಂದ ಬೇಗನೇ ನಡೆಯಲಾಗದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದ ಸೋಮಯ್ಯನೂ, ಭಿಕ್ಷುಕನೂ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಏರಲು ನೋಡಿದರು.

ಆಗ ದೋಣಿಯವನು, "ಇನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿದೆ. ಸಜ್ಜಿದರೆ ದೋಣಿ ಮುಳುಗಿತು. ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಎರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಎರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ." ಎಂದನು.

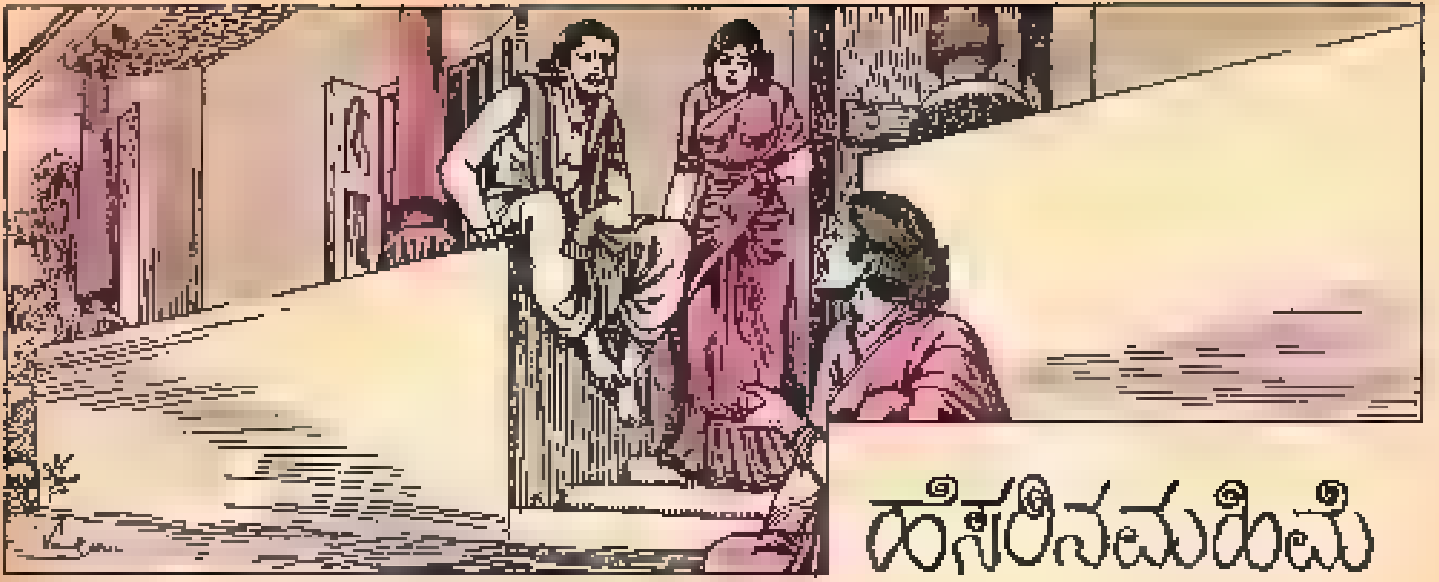
ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿದರು.

"ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲದವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ಭಿಕ್ಷುಕನೇ ಎದರಿ" ಎಂದರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು.

"ಎಠೆ ಹುಚ್ಚು ನಿರ್ಣಯ ನಿಮ್ಮದು? ನಾನು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಧನಕ. ನನಗೂ ನನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಇಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಎರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯವನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸೋಮಯ್ಯ.

"ನಿಜವಾಗಿಯೂ! ಆ ಭಿಕ್ಷುಕ ನಮ್ಮಿಂದ ಭಕ್ಷಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಗ್ನಾ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಉಪಯೋಗ ಬೇಕುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಯಾರಿಗೇನು ಉಪಕಾರವಾಯಿತು?" ಎಂದರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು.

ದೌಸರೀನಮರೆಯೆ

ಒಂದೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪಣ್ಣನೆಂಬವನು ಹಾಗೇನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿವಂತನಲ್ಲ. ಅವನಿಗೊಂದು ಉದ್ಯೋಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಳಿತು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದುದೂ ಕೆರೆಗಿಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. "ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ? ಏನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರು ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಟಕೂಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಮೂಲಧನ ಬೇಕಲ್ಲವೆ! ಗೋಪಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರವೇ.

ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಏನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದೋ ಎಂದು ಅವನು ಆರೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಪಂಪುಸಿನ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದು, ಗೋಪಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪೆಂದು ಕುಳಿತು, ಕುಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೇಳಿದಳು.

ಅವಳು ಗೋಪಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ತಂದಾಕೊಟ್ಟ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ತಾನು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದುಕೊಂಡ, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಲ್ಲದ ವಿಧವೆಯೆಂದೂ, ಏನಾದರೂ

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ರೆಂದೂ, ತನ್ನ ಹೆಸರು ಲಚ್ಚಮ್ಮನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು.

"ನಮಗೇ ದಿನ ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟುಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡ ನಾವೇನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡೇಳು ಹೇಳಿವ್ವು. ಏನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೂ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಬೇಜಾರಿಹೋದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವವರೇ ನಾವಿಬ್ಬರು. ನಮಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವೇಕೆ ಬೇಕು ಹೇಳಿವ್ವು?" ಎಂದ ಗೋಪಣ್ಣ.

"ನನಗಾಗಿ ನೀವೇನೂ ವಿರ್ತು ಮೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನಿಡಿ. ನೀವು ಅನ್ನಬಿಸಿದ ಗಂಡನೀರು ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಸಾಕು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹಣದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಗಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯವೇ ಮಾಡೇನು. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದಳು ಲಚ್ಚಮ್ಮ.

"ಅದೇನು ವ್ಯಾಪಾರವೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಗೋಪಣ್ಣ ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ.

"ಈಗ ನೋಡಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ ಬರತೊಡಗಿದೆ. ನಾನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು

ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಸಾಸಿವೆ
 ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನೀವೇ ಆರೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ”
 ಎಂದಳು ಲಚ್ಚಮ್ಮ.

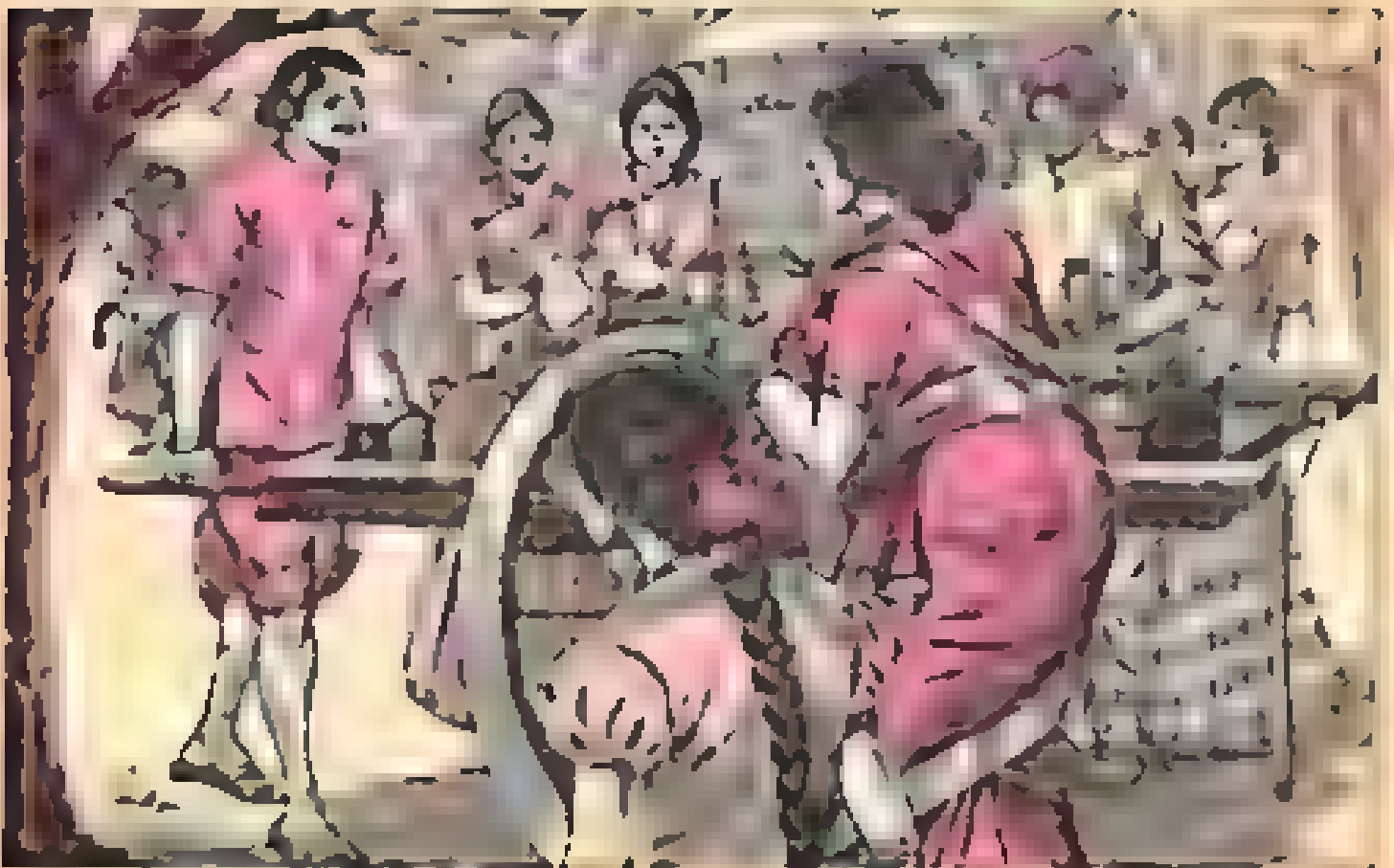
ಅವಳ ಆರೋಚನೆ ಗೋವಣ್ಣನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಹೊಕ್ಕು ತುಸು ಹರಿಯಿತು ಅವನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಾಸಿವೆ ಉಪ್ಪಿನ
 ಕಾಯಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
 ಕಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ
 ಲಚ್ಚಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತೆಯೆನ್ನಲು ಏನೂ
 ಕುಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗೋವಣ್ಣ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
 ಕಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ
 ಲಚ್ಚಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತೆಯೆನ್ನಲು ಏನೂ
 ಕುಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಸಾಸಿವೆ
 ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನೀವೇ ಆರೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ”
 ಎಂದಳು ಲಚ್ಚಮ್ಮ.
 ಅವಳ ಆರೋಚನೆ ಗೋವಣ್ಣನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಹೊಕ್ಕು ತುಸು ಹರಿಯಿತು ಅವನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಾಸಿವೆ ಉಪ್ಪಿನ
 ಕಾಯಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
 ಕಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ
 ಲಚ್ಚಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತೆಯೆನ್ನಲು ಏನೂ
 ಕುಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಸಾಸಿವೆ
 ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನೀವೇ ಆರೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ”
 ಎಂದಳು ಲಚ್ಚಮ್ಮ.
 ಅವಳ ಆರೋಚನೆ ಗೋವಣ್ಣನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಹೊಕ್ಕು ತುಸು ಹರಿಯಿತು ಅವನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಾಸಿವೆ ಉಪ್ಪಿನ
 ಕಾಯಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಲಚ್ಚಮ್ಮ
 ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
 ಕಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ
 ಲಚ್ಚಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತೆಯೆನ್ನಲು ಏನೂ
 ಕುಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೋವಣ್ಣನ
 ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿಳುಪು ಹಬ್ಬಿತು.
 ಇದು ಒಂದು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇರುವ
 ದುರ್ದೈವಿಯಾದ ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಅಂಶ.

ಸೀಸೆಗಳ ತುಂಬಾ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆಯೂ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ "ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳು" ಎಂದು ಬರೆದು ಚಿಕ್ಕ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದನು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದಿತು. ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಹೆಸರೂ ಮನಮೋಳಗಿತು.

ಲಚ್ಚಮ್ಮನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ಬರುವುದನ್ನು ಗೋಪಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. "ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಮ್ಮದು, ಹಣಹಾಕಿದವರೂ ನೀವು. ನಡುವೆ ಈ ಅನಾಥ ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಹೆಸರೇಕೆ ಕರ್ಮ? ಗೋಪಣ್ಣವರ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಅಂತ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಗೋಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಸೆಗಳ ಹಳೆಯ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಹೊಸ ಚೀಟಿಗಳ ಮೇಲೆ "ಗೋಪಣ್ಣವರ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳು" ಎಂದು ಬರೆದು ಅಂಟಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಏನೋ ಶಾವ ತಗಲಿದ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿತು. ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದವರು, ಗೋಪಣ್ಣವರ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಇದು ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯೇ ಎಂದು ಗೋಪಣ್ಣ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಹೆಂಡತಿ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಆರೋಚನೆ ಹೇಳಿದಳೆಂದು ಗೋಪಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬೈದು, ಸೀಸೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಸುಟು ಮೊದಲಿನಂತೆ "ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳು" ಎಂದು ಬರೆದು ಅಂಟಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಿಹೋದರೂ, ಮತ್ತೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತಾ ಇರಲು, ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಾಯಿಲೆಯೇ ಜೋರಾಗಿ ಲಚ್ಚಮ್ಮನ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ತೀರಿ ಹೋದಳು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಗಾಡಿಯೇ ಏನರಿದು ಹೋಯಿತೆಂದು ಗೋಪಣ್ಣ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ, "ಲಚ್ಚಮ್ಮ ಹೋದರೇನು ಬಿಡಿ. ಅವಳ ಹೆಸರೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು" ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಚ್ಚಮ್ಮನಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಚಟ್ನಿ, ತೊಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಳು. ಈಗಾಗಿ ಅವಳ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವೇ ಆಯಿತು.

ಹಸಿವೆ

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ. ಹಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸುಖದ ಅನುಭವ.

ರೋಗರಹಸ್ಯ

ಪ್ರೀತಿಯು ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ ರಾಜಶೇಖರನೇಬ ವೈದ್ಯನಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದರೂ, ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಲದವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಷಣಲೆಗೆ ಹೋಗಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತಮ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯವನ್ನು ಕಲಿತು ಕೊಂಡನು. ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ತರಣತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಕರ್ಷಣನಾಗಿ, ರುದ್ರಪುರವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ವೈದ್ಯಕೀಯವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದಾದಿನ ಕುಲಶೇಖರನೇಬನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿ ಮೋಹಿನಿ ಎಂಬವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ರಾಜಶೇಖರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ತಾನೇ ಯೌವನದ ಹೊಸ್ತಿಲಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರುವ ಮೋಹಿನಿ ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದಬೇಕೆಂದು ತಂದೆ ಆರೋಚಿಸುವಾಗ, ಅವಳ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎನೋ ಮಜ್ಜೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು

ಕರೆತಂದು ವೈದ್ಯ ರಾಜಶೇಖರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಜಶೇಖರನು ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ, ಅವಳಿಗೆ ಕುಷ್ಠ ವ್ಯಾಧಿ ತಗಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೇ ಇದೆ ಎಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ವೈದ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು ಕೂಡ ರಾಜಶೇಖರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕುಲಶೇಖರನಿಗೆ ಒಹಳ ವೇದನೆ ಯಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಂಶದ ಗೌರವವೇ ಕೆಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಾರರೆಂದೂ, ಅವಳ ಜನ್ಮವೇ ವೃಥಾವೆಂದೂ ತಳಮಳಿಸ ತೊಡಗಿದನು.

ರಾಜಶೇಖರನು ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೇಳುತ್ತ "ಇದು ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯ ವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು; ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಸುಗತಿಯನ್ನು ಮೋಹಿನಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಾನು ಕೊಡುವ ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ ಬಹುದು" ಎಂದು ಭರವಸೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅದರಿಂದ ಕುಲಶೇಖರನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸಿತು
ರಾಜಶೇಖರನು ಮೋಹಿನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಔಷಧ
ಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ
ಬೀಗ ಹಾಕಿ, ಮೂರನೇ ವೈದ್ಯಕೀ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಮೋಹಿನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅವನು
ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವಳ ರೋಗ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗುಣವಾಗುತ್ತ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಗತು ಸಮೀಪಿಸಿತು.
ಅವಳು ರಾಜಶೇಖರನಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವ ಸಂಗತಿ
ರಾಜಶೇಖರನಿಗೂ ಕುಲಶೇಖರನಿಗೂ ಮಾತ್ರವೇ
ಗೊತ್ತು. ತನ್ನ ರೋಗವೇನೆಂಬುದು ಮೋಹಿನಿಗೂ
ತಿಳಿಯದು ಏನೋ ಮಚ್ಚೆ ಹೋಗುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಎಂದಷ್ಟೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಳು.

ಸುಂದರಿಯಾದ ಮೋಹಿನಿ ತನ್ನ ಗುರುಪಿನ ಹತ್ತಿರ
ಇಪ್ಪುಕಾಲದಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವ
ಳೆಂದು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು
ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅವನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅವನು
ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಆಸೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಾಯಿ
ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವಂತಹ ಸ್ಥಾಯಿಯೇ ಅವನದಲ್ಲ.
ಮೋಹಿನಿಯ ತಂದೆ ಕುಲಶೇಖರನು ಸಮಾಧಾನ
ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾಯಿಯವನು. ರಾಮ
ಶರ್ಮನು ಎಂದಿಗೂ ಆ ಸ್ಥಾಯಿಗೆ ಬರುವುದು
ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ
ಕುಲಶೇಖರನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಎನಾದರೂ ಕುಂದುಬರಿಸಿ
ದರೆ ಮೋಹಿನಿ ತನಗೆ ಎಟಕಬಹುದೆಂದು ರಾಮ
ಶರ್ಮನು ಹೊಂಚುಹುಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ರಾಮಶರ್ಮನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ
ಮೋಹಿನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮನೆಕನದ ಸಂಬಂಧವು
ಕೂಡಿ ಬಂದಿತು. ಸೆಶ್ಚಯತಾಂಬೂಲಕೂಡಾ ನಡೆದು
ಹೋಯಿತು.

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಚು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಮೋಹಿನಿ ಯಾವ ರೋಗಕ್ಕೆ
ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಳೆಂಬ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು.
ರಾಜಶೇಖರ ವೈದ್ಯನು ಯಾವ ರೋಗಿಯನ್ನೋ
ಮೋಡಲು ಅವಸರವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾಗ,
ಮೋಹಿನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಔಷಧವಿರುವ ಪಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬೀಗ
ಹಾಕಲು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು. ರಾಮಶರ್ಮನು ಆ
ಪಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಔಷಧಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ಅದುವರೆಗೆ ತಾನು ಕಲಿತ ವೈದ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ
ಮೋಹಿನಿ ಕುಪ್ಪ ರೋಗಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಳೆಂದು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅವಳು ತನಗೆ ಹೇಗೂ ದಕ್ಕುವವ
ಳಲ್ಲ. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಕೂಡಾ
ಕೆಡಿಸಿ, ಎಂದಿಗೂ ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗದಂತೆ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ರೊಟ್ಟಿನಿಂದ, ರಾಮಶರ್ಮನು
ಮೋಹಿನಿಯ ರೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಊರೊಳಗೆ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ರಾಮಶರ್ಮನು ವೈದ್ಯನ

ಶಿಷ್ಯನಾದುದರಿಂದ, ಅವಳು ರಹಸ್ಯ ಚಿತ್ತೈಸಡೆದುದರಿಂದ, ಊರಿನವರು ರಾಮಶರ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಿದರು. ಕೂಡಿಬಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಬಂಧವೂ ವಿವಿಖವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಹೀಗಾದುದರಿಂದ ಕುಲಶೇಖರನಿಗೆ ಮೊದಲು ರಾಜಶೇಖರನ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಆದನೇ ಮೋಹಿನಿಯ ರೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಕುಲಶೇಖರನು ವೈದ್ಯ ರಾಜಶೇಖರನನ್ನು ಅಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ರೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಯಾರೊಡನೆ ಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆ ರಹಸ್ಯವು ಮೊದಲು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿದವನು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ರಾಮಶರ್ಮನೇ ಆದುದರಿಂದ, ನಡೆದು ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕಾರಕೂಡಾ ನಾನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ರಾಮಶರ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅಸತ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದುತಂದನೆಂದೂ, ಅವಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಪಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಆರೋಪನೆ ಹೇಳಿದನು ರಾಜಶೇಖರ.

ಕುಲಶೇಖರನು ರಾಜಶೇಖರನು ಹೇಳಿದ ವಿಧದಲ್ಲಿ ರಾಮಶರ್ಮನ ಮೇಲೆ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದನು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ರಾಜಶೇಖರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದನು. ಆಗ ರಾಜಶೇಖರನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಮುಂದೆ, "ಮೋಹಿನಿಗೆ ಈಗ ಶುಷ್ಕ ವ್ಯಾಧಿ ಲವಲಿ ಶವು ಇಲ್ಲ. ರಾಮಶರ್ಮನು ಅವಳ ಕ್ಷಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿ ಇರುವುದೆಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಂಬಿಸಿದನು. ಅವಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರನುಕೂಡಾ ಅವಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆಗನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇದ್ದಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇದರಿಂದ ರಾಮಶರ್ಮನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎತ್ತರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಮೋರೆ ತೋರಿಸಲಾಗದೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ತಪ್ಪಿಹೋದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿ, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಕ್ಕೂಡಾ ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ರಾಜಶೇಖರನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕುಲಶೇಖರನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮದುವೆಯೂ ನಡೆಯಿತು.

ದೇವಿಬಾಗವತ

ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆರೋಚನೆ ಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಂತೆ ತಂದೆಯೂ ತಾಯಿಯೂ ತುಂಬಾ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರು ಕಡೆಗೆ ಶಶಿಕಲೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದಳು :

“ಅಮ್ಮಾ, ಸುದರ್ಶನನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ? ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ? ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದರೇನು ? ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಚಿಕ್ಕಾಸುಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು ? ಅಥವಾ ನವನಿಧಿಗಳೇ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೇನು ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂದಲಿನಷ್ಟೂ ಕದಲು ಭಂತಹುದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆದುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಎಷ್ಟುನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮೋಕ್ಷ ಸಮಸಮಂ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಆಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಮಹಾದೇವಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದವನು ಸುದರ್ಶನನೇ !”

ಹೀಗೆ ಶಶಿಕಲೆಯ ದೃಢಸುಧಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅತನೂ ದೇವರಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದನು ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ಯಾರಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಾಗಲೀ ಸುದರ್ಶನನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶಶಿಕಲೆ ತನ್ನ ಹಿತ ಚಿಂತಕನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದು, ಅವನೊಂದಿಗೆ. “ಅಮ್ಮಾ, ನೀವು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಭರದ್ದಾಜಾಶ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾನು ಹೇಳದೆಂದೆಂದು ಹೇಳಿರಿ, ಅಂಬಾ ದೇವಿ ನನಗೆ ಸುದರ್ಶನನನ್ನೇ ಮಾಡುವೆಯಾಗಲು ಹೇಳಿದ್ದೀಳಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ವರಿಸಲಾರೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಗ್ನಿಗೆ ಹಾರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ತಪ್ಪಿದರೆ ನಾನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಇರುವೆನೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳು ! ಅಂಬಾದೇವಿಯ ದಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಮಸ್ತ ಕುಳ ಗಳೂ ಕೈಗೊಡುತ್ತವೆ. ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು

ಎದಿಗೂ ಕುಳ್ಳಾಗದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಮಿಸುತ್ತದೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ವಯಂವರವು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೇ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದಳು.

ತಕಿಶಲೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಕ್ತೃತ್ವವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯು ಭರದ್ವಾರಾ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ನೋಡಿ ತಕಿಶಲೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುದರ್ಶನನು ಅಕ್ಕುತ್ತಾ ಹದಿಂದ ತಕಿಶಲೆಯ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಅವನು ಹೊರಟು ನಿಂತುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ತಾಯಿ ಮನೋರಮೆಯು ಎವೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಒತ್ತಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವಳು ತಡೆಯಲಾಗದ ದುಃಖದಿಂದ ಮನಮೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು. "ಅವ್ವಾ ನನ್ನ ಕುಡು! ಅಮ್ಮ ಮಂದಿ ರೊಡ್ಡ

ರೊಡ್ಡ ರುಜರಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ, ಸಹಾಯಕರಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಯುವನಲ್ಲದೇ ಆ ಯುಧಾದಿತ್ತು? ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದಿದ್ದರೆ ಏನು ಗತಿಯಿತ್ತು? ನನಗೆ ಪುತ್ರಹೀನತನವು ತಲೆಬೇಡವೇ ಕಂಡು. ನನ್ನ ಮಾತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿವು ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಿಡು." "

ಆಗ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸುದರ್ಶನನು. "ಅಮ್ಮ, ದುಡುಡು ಎಂಬ ಆತ್ಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತವನಿಗೆ ಕೆಡುಕು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬಲವನ್ನು ಎದುರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನೇಕೆ ಹರಡಲೇಕು? ನೀನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಸಿತೆಯಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ? ಆಗುವಂಕಪುದು ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕುಳಿ ದುಃಖಿಗಳು ಕಾವಡಿ ಬಂದಿಗಳೆಂದು ಕೇಳುವುದು ದೇವಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು." ಎಂದು ತಾಯಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಸಪಾಡ ರಾಜನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರಥವನ್ನು ಎರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಆಗ ಮನೋರಮೆ ಅವನನ್ನು ಹರಸುತ್ತ, "ಕಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದುಕ್ಷಣ ಕಳೆಯುವುದೂ ನನಗೆ ಇವ್ವವಾಗದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗಲಿ ಬದುಕಿರಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ನಾನೂ ಬರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ನಿನ್ನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿವು" ಎಂದಳು.

ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಸುದರ್ಶನನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೂ, ಸ್ವರಂಧ್ರಿಯನ್ನೂ ರಥದ ಮೇಲೆ ಎರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಶೀ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ,

ಸುಬಾಹುರಾಜನು ಸುದರ್ಶನನಿಗೂ ಇದಿರಾಗಿಬಂದು ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿ ಬಿಡದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ. ಪರಿಚಾರಕರನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಶಶಿಕಲೆಯು ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಯುಧಾಜಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜರುಕೂಡಾ ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೆಲಾ! ಈ ತಿರುಕ ತಾನೂ ಒಬ್ಬ ಶತ್ರುನ ಹಾಗೆ ಈ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಮಹಾಮಹಾ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ತನ್ನನ್ನೇ ವರಿಸುತ್ತಾಳೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೇನೋ! ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಆಸೆಬಿಟ್ಟು ಬಂಜೆಯೂ ಬಸಿರಾದಳಂತೆ!" ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಾವು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡರು.

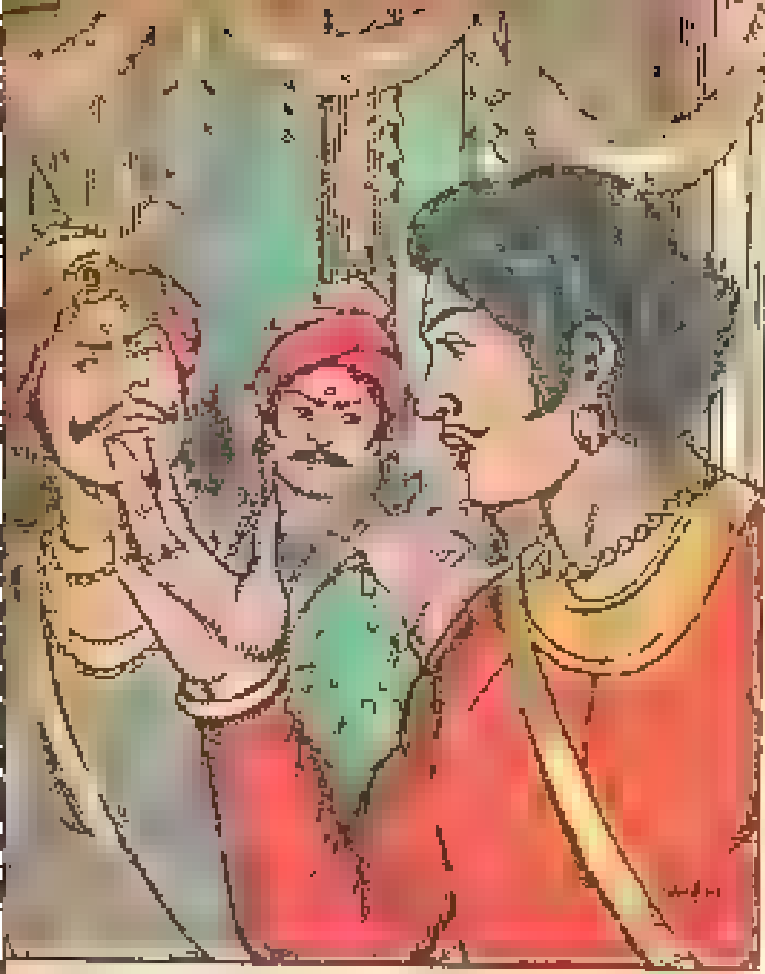
ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯುಧಾಜಿತ್ತು, "ನೀವೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಈ ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ನಾನೇ ಯಮು!" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇರಳದ ರಾಜನು, "ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಇದು ಇಚ್ಛಾ ಸ್ವಯಂವರ. ಏನು ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದವರನ್ನು ಎರನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೀರಲೇಬೇಕು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಗಲಭೆ ಎದ್ದಿಸಿದರೆ ಯಾವ ರಾಜರಿಗೂ ಪರ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಟ್ಟುಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೋಗಲಿ. ಯುಧಾಜಿತ್ತು, ನೀನು ಈ ಸುದರ್ಶನನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನ ಕೊರಳಿಗೆ ಎರ ಮಾಲೆ ಬಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೋ ಆಗ ಸುದರ್ಶನನು ನಿನ್ನನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಲೂಬಹುದು! ಎಚ್ಚರಾಗಿರು. ವಿನಾರರೂ ಕಡೆಗೆ ಧರ್ಮವೇ ಜಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ

ಹುಟಗಟ್ಟಿ ದುಪ್ಪತನವನ್ನು ತೋರಿಸ ಬೇಡಯ್ಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಿರಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ? ಒಪ್ಪಿನನ್ನು ಮಾತ್ರವರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಉಳಿದವರು ಅಸೂಯೆಪಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಯುಧಾಜಿತ್ತು, "ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು ಇಚ್ಛಾ ಸ್ವಯಂವರವೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ವರಿಸಿದರೆ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷವೇ ಅದರೇ ಇಷ್ಟ ಮಂದಿ ತೇಜೋವಂತರೂ, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮರೂ ಆದ ರಾಜಕುಮಾರರಿರುವಾಗ ಅವಳು ಊರೂ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲದ ಅನಾಮಧೇಯನನ್ನು ವರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ, ಸುಮ್ಮನೆರದೇಕೇನು? ಸಿಂಹವು ಭುಜಿಸಬೇಕಾದುದನ್ನು ನರಿ ತಿನ್ನಬಹುದು? ನೀನು ಹೇಳುವ ನೀತಿ ಇಂತಹುದೇನು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ವೇದಗಳೇ ಬಲ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಆಯುಧವೇ

ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಾಗ್ವಾದವನ್ನು ಬೆಳೆಸ ಬೇಡಿರಿ" ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಸುಬಾಹು ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ಸ್ವಯಂವರದಿಂದ ಬಹುಷ್ಟರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಸುಬಾರ್ಹ ನನ್ನೇ ಕರೆಯುವ ಹೀಗಾದರು. "ನೋಡಪ್ಪ, ನೀನು ಒಪ್ಪಿಂಟಿಗನಾಗಿ ಬಂದವನ ಭಾರಿಭಾರಿ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜರೂ ಇಲ್ಲಿ ಧಾರೆ ಯಾದ್ಯವಾದಿಯಾದರೂ ಶಶಿಕಳೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸಿದ್ಧರಾದ್ದೆ. ಒಂದಿಧಾರೆ ನೀನೊಬ್ಬನು ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ನಾದ ಶತ್ರು, ಜಿತ್ತ, ಅವಿರಕಾರ್ಯ ಸಾಹಸ ಉಳ್ಳವನು, ಮಹಾ ಯೋಗ್ಯನು. ಸುಂದರನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಅವನ ತಾತ, ಸ್ವತಃಕವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೇ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಂದುದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು? ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕರೆದರೋ ಪಾಪ? ಯಾಕೆ ಬಂದೆಯಪ್ಪಾ? ಇರುವ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಅಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟೆ!"

ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸುದರ್ಶನನು ಹೀಗಿಂದನು. "ಮಹಾರಾಜರೆ! ನಿಮ್ಮ ದಯೆಗೂ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗೂ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆನು ಇಪ್ಪರವರೆಗೆ ಒಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದ ರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಭಾರವ ನ್ನಿಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದವಳು ಮಹಾ ಮಾತೆ! ಅವಳು ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಬಿಡುವಳೇ? ಏಡಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಮಿತ್ರರೂ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆ ಪಂಪಾಮಾಹೇಶ್ವರಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವಳ ಅದೇಶದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು

ಬಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ವಿವಾಹಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅಮೂಢ ಬಲವೇ ಶುಲ್ಕ. ಈ ವಧು ಬಲವಂತನ ಸೊತ್ತು, ಏನು ಇಷ್ಟಾ ಸ್ವಯಂವರವಾದರೂ!" ಎಂದನು.

"ಆ ಒಲವು ಸುದರ್ಶನನದೇ ಅದರೆ ಅವನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಲ್ಲ!" ಎಂದರು ಕೆಲವರು ಒಗಳದ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಹುಳಿಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದವರ ಹಾಗಿ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕರು.

ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದ ರಾಜರೊಳಗೆ ವಾಗ್ವಾದವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಸುಬಾಹುವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಮ್ಮಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿದರು. ಅವರ ಮದ ವಿವಾಹ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಬಾಹು, "ಮಹಾರಾಜ ಪಾಂಥವರೇ ನೆಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಸುದರ್ಶನನನ್ನೇ ಮನು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನು ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೂಡಾ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವುದೋ

ಈ ಸ್ವಯಂಜ್ಞರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ದರೂ ಕೋಪದಿಂದ ಕನಾಕರಾದರೆ ಅವರು ಮೆಚಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗುವರು. ನನಗೆ ಸೇನೆಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎರಾ " ಆತ್ಮವಿಶ್ವ ಯಾವ ಮಹಾದೇವಿ ಮತವ ದಾರ್ಬಲರಿಗಾದರೂ ಒಲವನ್ನೂ, ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡುವಳೋ ಆ ದೇವಿಯೇ ನನಗೆ ಬಲ ! ಇತರ ಒಂಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸುಖವೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಶತ್ರುರೂ ಅಶತ್ರುರೂ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ವಂತರೇ. ಅವಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗದ ಒಪ್ಪಾದಿಗಳಾದರೂ ಶಕ್ತಿಹೀನರೇ ! ನನಗೆ ಜಯ ವಾದರೂ ಅಪಜಯವಾದರೂ ಅದು ಜಗದಂಥ ಯದೇ ಹೊರತು ನನ್ನದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ "

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲಮಂದಿ ರಾಜರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಮೂರುಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಜ. ನೀನೊಬ್ಬ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಥಾಜಿತ್ತವನದು ಹುಟ್ಟು ಹಗೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬೇಡ ! " ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸುದರ್ಶ ನನು, "ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವ ಕುಂಬು ಅನುಗ್ರಹವ ಒತ್ತವದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರಿ ಈ ಪ್ರವೇಶ ದಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಯಾರ ಅಧಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿವಿರುವವರೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದವರೇ. ಯಾರಿಗೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲವೇ ಕರ್ಮ ವನ್ನೂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಟ್ಟಿರು ತ್ತದೆ. ಕಾಲವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ದೇವರಿಂದಲೂ ಕ್ಷೋಣಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಮಧರ್ಮರಾಜನಾದರೂ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವೇ ನನ್ನ ಕಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದ ಸಿಂಹವೂ

ನನ್ನ ಪಾತನನ್ನು ಕೊಂದ ಯುಧಾಜಿತ್ತನೂ ಪಹಾ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವೇ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮರಣವೇ ಬರುವಾಗಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ? ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೈವಬಲ ವಿದ್ದರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷವೂ ಬದುಕಬಹುದು. ನಾನು ದೈವವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವ ಸೇನೆಕೊಡಾ ಆ ದೈವವೇ ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅದುಕೊಡಾ ದೈವವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ " ಎಂದನು. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಸುದರ್ಶನನು ತನ್ನ ಬಿಡದಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸ್ವಯಂವರದ ದಿನವು ಉದಯ ವಾಯುತು. ಸುಖಾಹು ಒಂದಿರುವ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಗೊಳಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ

ಶಶಿಕಲೆಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅವಳು ಬಂದು ದೂರ ಕೊರಳಿಗೆ ಮೂಲೆಹಾಕುವಳೋ ಎಂದು ಎತ್ತರೂ ಅಶ್ವಯಾ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕೆಲವರು ಕಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಶಶಿಕಲೆ ಸುದರ್ಶನ ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಪರಿಸರಾರ ಳೆಂದು ಎಂಬುದುಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧವೆ ತವ್ವರೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತ ಆಗ ತಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಶಶಿಕಲೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇಹೂವಿನ ಪರಮಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಗೆಳತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಬಂದು ಸ್ತಂಭದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡನೆ ನಿಂತಳು. ತಲೆ ಬಗ್ಗಿ ಬಿಡುಂಡು ವಿನೋದ ರೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವವಳ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ತಂದೆ ಸುಬಾಹು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಗುತ್ತ, "ನೋಡಮ್ಮಾ! ಈ ದಿನ ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕುಮಾರರು, ಮಹಾಮಹಾ ಕೀರ್ತಿವಂತರು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಲು ಬಂದು ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವವನು ಆರಿಸಿ ಮೂಲೆ ಹಾಕಿಬಿಡಮ್ಮ" ಎಂದು ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಶಶಿಕಲೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. "ಅಪ್ಪಾ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೆವಲ ಕಾಯ ಕರು. ಕನ್ನತ್ತರು, ದ.ವ್ಯತ್ತರು, ಮಹಿಗಳ, ಸಾಧ್ವಿಯಾದವರು ಇವರ ಇದಿರಿಗೆ ಬರಲೇ ಬಾರದು ಪರಮಾರಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಬರುವವಳು ಬೆಲೆವೆನ್ನಲ್ವವೇ? ಈ ರಾಜರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಾನು ಬೆಲೆವೆನ್ನೇ ಅಮ್ಮ? ನಾನು ಸುದರ್ಶನನ ಸೊತ್ತು ಇತರರನ್ನು ನೋಡುವ ಆತ್ಮವಾದರೂ ನನಗೇನಿದೆ? ನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಅವಮಾನಿಸೋಳ್ಳ ಬೇಕೇ? ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತರೂ ನಾನು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನಾ ಪರಿಸರಾರೇನು, ಅದುದರಿಂದ ಈ ದಿನವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯಾದರೂ ನ್ನನ್ನು ಸುದರ್ಶನ ನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಮಗುವೆಮಾಡಿ ಕನ್ಯಾರಾಜರ ಪೂಜಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಅಪ್ಪಾ."

ಮಗಳ ಮಾತು ಕೇಳು ಕೇಳುತ್ತ ಸುಬಾಹು ರಾಜನು ಇಕ್ಕಳದಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವನಾದನು. ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಬಲವ್ಯರಾದ ರಾಜರು ಅಂಥವರ ಸುವೆ ಅನೇಕವಾಗಿದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿರೆಯು ಬಿಡಿಕೊಂಡರೆ ಹೋಗುವವರಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮೆಚ್ಚುವಂಥ ಸುದರ್ಶನನು ಗುಳಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮರಣವನ್ನಿವ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು ಮಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪುಕ್ಕ ದೇವ ತೆಯೇ ಅವನ ಸಾರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು!

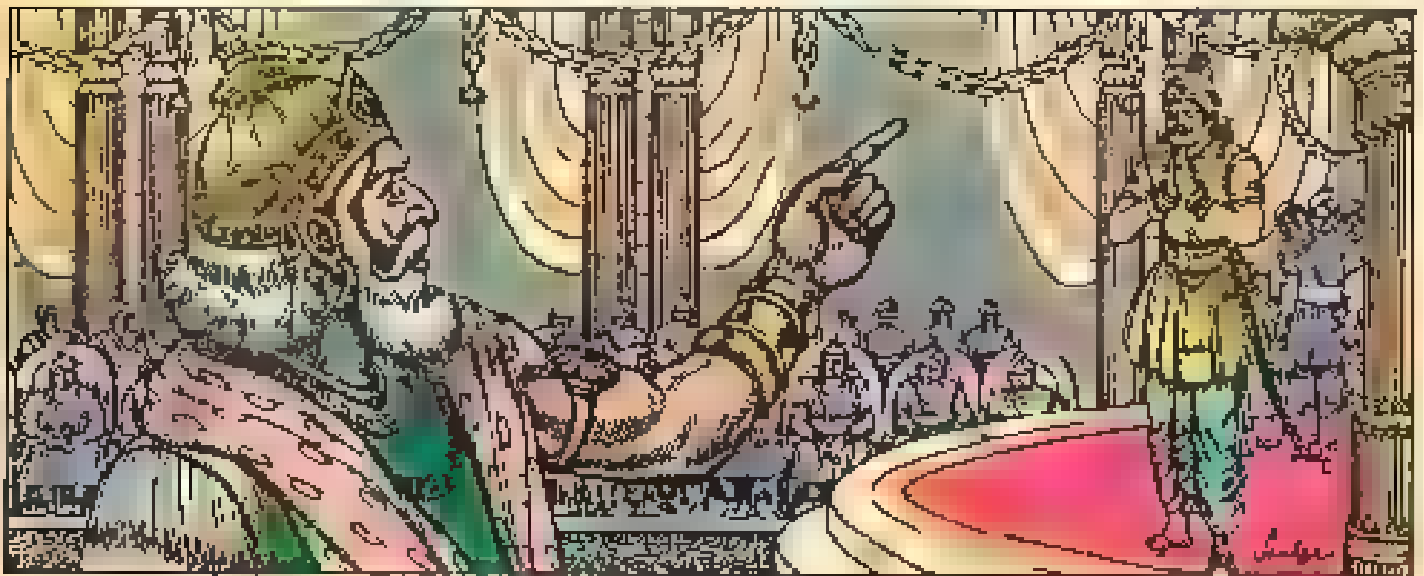

ತಲೆ ತೂಬಾ ಆರೋಚನೆಯನ್ನೂ ಭೀತಿಯನ್ನೂ ತೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನು ರಾಜರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ, ಕೈ ಬೋಡಿಸಿ, "ಫನ ಶಾಸಿಗಳಾದ ಮಹಾರಾಜರೇ! ದಯಾಮಯರೇ! ಮಹಾತ್ಮರೇ! ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹವಿಟ್ಟು, ನಾನು ಕೊಡುವ ಕಾನಕಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮೂಲ ಇನ್ನೂ ಬಿಡುವವು ವರಸಲಾರದೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಮುಗ್ಧ! ನನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಿನ್ನಾರಣವಾಗಿ ಶ್ರಮವಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಆನೆಗಳನ್ನು ರತ್ನಗಳನ್ನು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು, ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಬೇಕಾದರೂ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ - ಯಾವ ಒಗೆಯ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಯುಧಾಜಿತ್ತು ಮೂತ್ರ ಕೋವದಿಂದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟಕಟನೆ ಕಡಿಯುತ್ತ, "ವಿನಯಾ ನೀನು ಹೇಳು ಏನು? ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆ

ಸುದರ್ಶನಿಗೇ ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಬಂದಿರುವ ವರಸ್ಥೈರ್ಯ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿ ಎನ್ನ ಗಾಗದೆ ಜಂಬುಕ ತಂತ್ರ ತೋರಿಸುವೆಯಾ? ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರ್ಖರೆಂದು ಕೊಡೆಯಾ? ಮೊದಲೇ ಅನುಮಾನವಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಏಕಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿದೆ? ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈಗ ಆಳುಮೋರೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ? ನೋಡು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮದುವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ, ಈ ಸುದರ್ಶನನೊಂದಿಗೆ ಗತಿ ಕಾಣಿಸಿ, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೇ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ! ನಿನಗೆ ಈ ಸುದರ್ಶನನು ಉಪ್ಪೇ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿಯೋ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೂ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಭರದ್ವಾಜ ಮುನಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯದೆ ಉಳಿಸಿದ್ದೆ. ಈ ದಿನ ಅವನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲಾರೆ. ಕಾಲ ತೀರಿದು ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊ! ಇಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸುಭಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸುದರ್ಶನನ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾರನ್ನಾದರೂ ವರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳು. ಬೇರೆ ಮಾಡಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

ಅರಸನಬೆಸಾಯ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕಪ್ಪನೆಂಬ ಬೇಸಾಯಗಾರನಿದ್ದ. ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದುದರಿಂದ ಅವನೂ ಬೇಸಾಯಗಾರನೆನಿಸುವನೇ ಹೊರತು, ಅವನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅರಸ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅರಸುಗಾರನಾಗಿದ್ದನೋ, ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದಂಭಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅಂದರೆ ತನಗೆ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬುಗೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಳು ಓಂಕುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

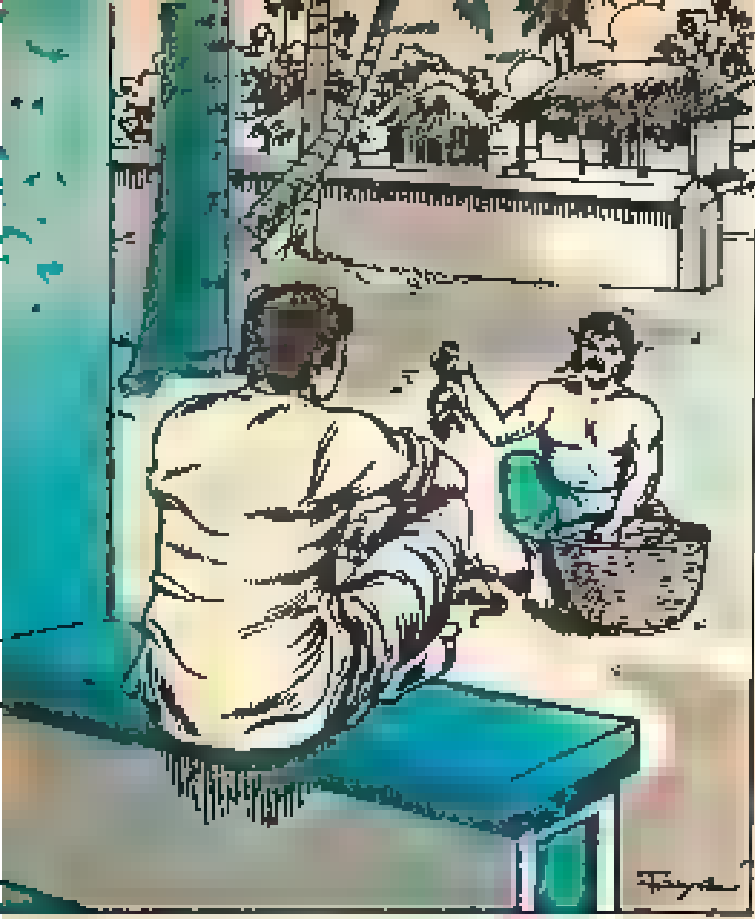
ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲೇ ಅವನ ತಂದೆ ವರ್ಷವಿಡೀ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮಾತ್ರ, ಹರಟೆ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ನಾಲಗೆಯ ಕೊಚ್ಚಾಟ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು.

“ನೀನು ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಬೇಸಾಯದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬಾರದೇನು? ನೀನಿಗೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡ ಬಾರದೇನು? ಅವರಾದರೂ ಎಷ್ಟೂ ಅಂತ ದುಡಿದಾರು?” ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡವರು

ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಾರ್ಕಪ್ಪನು ಅದೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದ ಹಾಗೆ, “ನಿನು ಮಹಾ ವ್ಯವಸಾಯವೋ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕನ್ನು ವಿರೇನು? ತಂದೆಯವರು ಕಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಗುಡ್ಡ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಬೇಕಂತ ನೈ ಮೇಲೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ನಾನು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿಸಿದನೆಂದರೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡದೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾ?” ಎನ್ನುವನು.

ತನ್ನ ಮಗನ ರೀತಿ ತಂದೆಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರ ತಂದಿತು. ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಾಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಮಗನು ತನ್ನ ಉದಾಸೀನವನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ಮೆದುಕೊಂಡು, ಕಡೆಗೆ ಅವನ ತಂದೆ ಬೇಸಾಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಗನಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಒಂದು ವರ್ಷ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಬರುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಈಗ ನಾರ್ಕಪ್ಪ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ತಾನು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ಸುವೆನೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ನಾರ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಮೊದಲು ಈ

ದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಕಳಗದ್ದೆಗಳಿಗಿರುವ ಅವಶ್ಯ ವಿಲ್ಲವೆಂದಾಕೊಂಡು ನಾರ್ಣಪ್ಪನು, ಪಕ್ಕದ ಕಳದ ರಾಮಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ, "ನೋಡಿ. ರಾಮಯ್ಯಾ, ನೀವು ಹೇಗೂ ಕಳದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿಲ್ಲುತ್ತೀರಷ್ಟೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಇಷ್ಟು ಬೆರೆಸಿಬಿಡಿ. ಅಳಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೀಜ ಕಳಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಸುಗುಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ನೀವೇ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ" ಎಂದನು.

ರಾಮಯ್ಯನು ನಾರ್ಣಪ್ಪನನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ನೋಡಿ, "ಹಾಗೇ ಅಗಲಪ್ಪ ಈ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕೇ? ನಿನಗೇನು ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳು. ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಡಬೇಡ" ಎಂದನು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ನಾರ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೀಜಬಿಲ್ಲುವ ಕಾಟ

ತಪ್ಪಿತು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಚಿಕೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡನು. ಸುಬೆಳೆದು ನಟ್ಟಗೆ ತಯಾರಾದಾಗ, ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ರಾಮಯ್ಯನೇ ನೇಡ ಕೀಳಿಸಿ ನಟ್ಟಯನ್ನೂ ಮಂಚಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಮುಂದೆ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಿಂದ ಕಳೆ ಕೀರುವ ಕೆಲಸವೂ ಮುಗಿಯಿತು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾರ್ಣಪ್ಪನು ಕೆಸರು ತುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬೆನ್ನುಬಗ್ಗಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರನ್ನೇ ಹೊಗಳಿ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ವೈರಗಳಿಗೆ ತೆನೆ ಬರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೊರವನೊಬ್ಬ ನಾರ್ಣಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆಬಂದನು, ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ದೊರೆಗಳೇ, ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಕಲೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿ?" ಎಂದು ನಾರ್ಣಪ್ಪನು ಕೇಳಿದನು. "ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೇ ನೀವೂ ಕೊಡಿರಿ ಬುದ್ಧಿ. ಇಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆಯ ಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ? ನಾನೇಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳೇನು ಬುದ್ಧಿ?" ಎಂದನು ಕೊರವ. "ಇಲಿಗೆ ಮೂರಾಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ನಾರ್ಣಪ್ಪ.

"ಹಾಗೇ ಕೊಡಿ ದೊರೆ!" ಎಂದ ಕೊರವ. ಮರುದಿನ ಆ ಕೊರವ ಅರುವತ್ತೆರಡು ಸತ್ತ ಇಲಿಗಳನ್ನು ತಂದು ನಾರ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಇಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಮೂರಾಣೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದನು, ಹೋಗುತ್ತಾ ಕಿರುಗಿ ನಿಂತು, ಕೆಂಪು ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಬರುತ್ತೇ ನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಇಲಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನು ಮೂರಾಣೆಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಲಿಗಳ ಕಾಟ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ನಾರ್ಣಪ್ಪನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ದಿನ ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಹರಟೆ ಕಚೇರಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಸಮಾಪದ ಮನೆಯ ರೈತ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನೋಡು ನಾರ್ಣಪ್ಪಾ. ಪೈರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹುಳುಹಿಡಿಯುವಹಾಗಿದೆ. ಒಂದುಸಾರಿ ಮದ್ದು ಚಿಮುಕಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೇದು. ಬೇಗನೇ ಆ ಕೆಲಸ ನೋಡಪ್ಪಾ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದ ಹಾಗೇ ಅಂದುಕೋ!" ಎಂದನು.

ನಾರ್ಣಪ್ಪನು ಕೂಡಲೇ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ, "ಹಾಗೇನು? ಸರಿ, ನೀವು ಯಾವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಚಿಮುಕಿಸುವಿರೋ ಹೇಳಿ. ನಾನೂ ಆಗಲೇ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ", ಎಂದನು.

"ವಾಸು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಡಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ಅದರ ಅಳಕೆ ರಿಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತಿಳಿಬೇಕಾದರೆ ಹೀನೂ ಬಂದು ನೋಡು" ಎಂದನು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ.

ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿ, "ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯಾ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸಹಾಯವೇ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಾ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನಗೊಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಚಿಮುಕಿಸಿದ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೂ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಬಿಡಿರೇನು? ಹಣ ಈಗಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿರುವವನೋ ನಾನು?" ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ಮದ್ದು ಚಿಮುಕಿಸಲು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ, ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಮುಂದೆ ಪೈರು ಮುದುರಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಕೊಯಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಯೇ ಕೊಯಿಲೂ ನಡೆಯಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸರೀಸಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎತಕ್ಕೆ

ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾರಾಡುವರೋ ಎಂದು ನಾರ್ಣಪ್ಪ ನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಈಗ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ನಂಬುಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು ಹರಟೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯವು ಒಮ್ಮೆ ಲೀಲಾ ಜಾಲದ ಕೆಲಸವೆಂಬುದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಕೊಚ್ಚಿದ.

ಕೆಯ್ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ರಾಮಯ್ಯನೂ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪನೂ, ಇಲಿಹಿಡಿಯುವಕೊರವನೂ ನಾರ್ಣಪ್ಪನ ಆಳೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರಾದರೂ, ಒತ್ತದ ರಾಶಿ ಬೀಳುವಾಗ ತಾನೂ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ನಾರ್ಣಪ್ಪನೂ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಏನೋ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಬಂದುದರಿಂದ ನಾರ್ಣಪ್ಪನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅವರ

ಮುಂದೆ ಹೋಗದೆ ಬೇರೆಯ ಓದಿಸಿಂತು ಕಿವಿ
ಗೊಟ್ಟು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳ ತೊಡಗಿದನು.

“ಒಳ್ಳೆ ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಸಿದ್ಧನವು ನಮಗೆ! ಅವನ
ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಈ ವರ್ಷ ನೇಜಿನಟ್ಟ ಮರ್ಚು
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಳಿದು ತ್ರಮವೂ ತಗ್ಗಿತು. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ
ನೇಜಿ ಕೂಡಾ ಅವನಿಂದಲೇ ಗಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಕೂಲಿ
ಕೂಡಾ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಹಾಕಿಸಿದೆ. ನಿನಗೆಮ್ಮ
ಗಿಟ್ಟಿತವ್ವಾ ಗೋಪು?” ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ
ನಾರ್ಣಪ್ಪನ ಆಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

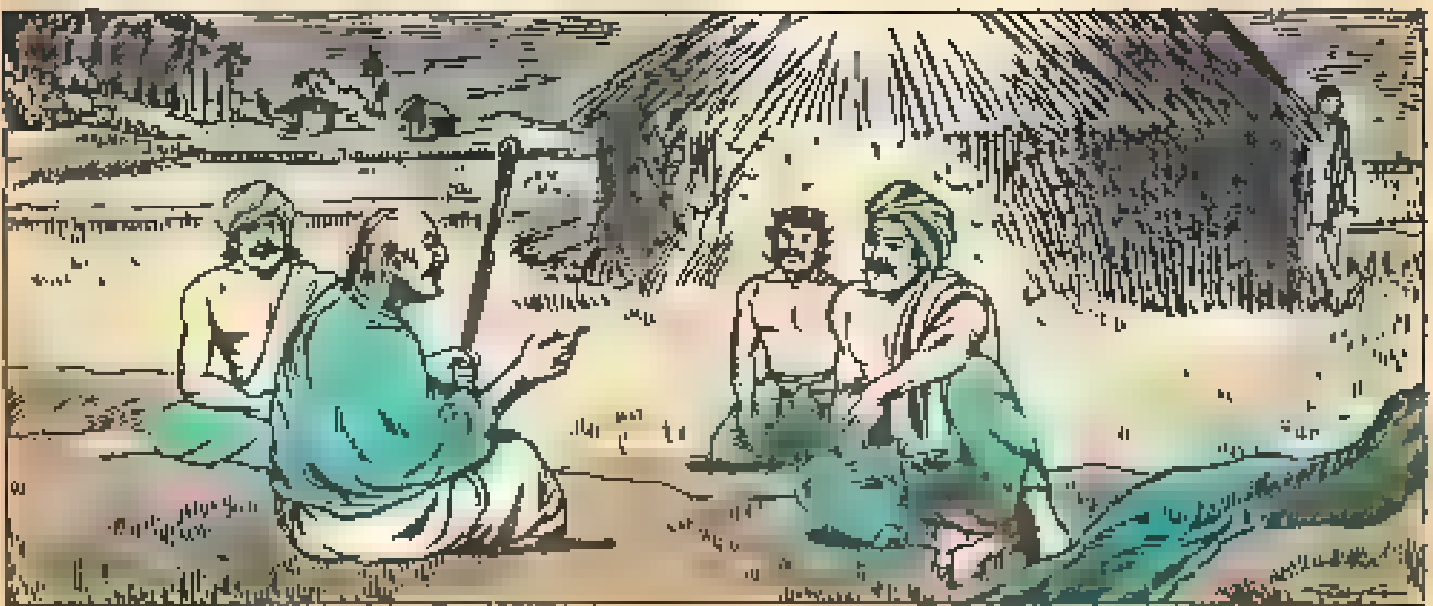
ಅವನು ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜುತ್ತ “ನಾನೇನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿ
ಕೊಂಡೆನು ಬಿಡೀ! ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕೂಲಿಗಳನ್ನು
ಕಳಕೊಳಲು ಇಟ್ಟು ಹದಿನೈದು ಮಂದಿ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ
ಹೇಳಿದೆ” ಎಂದನು.

“ನನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹುಳುಹತ್ತಿವಾಗ ಮದ್ದು
ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಮ್ಮಿಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ
ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನ ನೆನಪು ಬಂತು. ಮದ್ದು ಚಿಮುಕಿಸ
ಬೇಕವು ನಾರ್ಣಪ್ಪ ಅಂದ ನೀವೇ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಬಿಡೀ
ಅಂತ ಕೇಳಿದವು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ
ಸೋಪನಾ ಬಿಡಿ ಹುಳುಹಿಡಿದದ್ದು ನಿಜವೇ ಸುಳ್ಳೋ
ಅಂತ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ! ಅವನಿಂದ
ನನ್ನ ವೈರಾ ಉಳಿತು!” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟವು ಕಿಟ ಕಿಟ
ನಗುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಕಿಟಿದ

“ಇಂಥಾ ಆಲಸ್ಯಗಾರು, ಒಬ್ಬ ಬ್ಬರಿಬ್ಬರೆ ನಮಗೂ
ಒಳ್ಳೆದೇ. ನಾನು ಇಡೀದಿನ ನಾಲ್ಕಾರು ಹೊಲ
ಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಆರುಎತ್ತರಡು
ಸಕ್ಕುವು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ದು ನಾರ್ಣಪ್ಪ
ಎರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಇವನೊಂದು ಸಿಮ್ಮ ಹೂಲಿದ್ದೇ ಅಂದೆ.
ನಂಬಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಇಲಿಗೆ
ನಾಲ್ಕಾಣ ಕೊಟ್ಟರ ತಾನು ಬೇಕಾದುದಾದ ಮೂರೂ
ಣಗೆ ರಾಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದನೆಂದು ಅವರು
ದಂಬ ಹೂಡಿದುಕೊಂಡರೂ ಅವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಹತ್ತೇ ಇಲಿಗಳು” ಎಂದ ಕೊರವ.

“ನರಸರಾ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಾವು ಪುಟ್ಟು ಮರೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಅದೇ ಮುಖ್ಯ ಇನ್ನು
ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮಯ್ಯ
ಎದ್ದನು.

ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡ ನಾರ್ಣಪ್ಪನ ಗುಂಡಿಗೆಯೇ ಜಾರಿ
ಹೋಯಿತು. ನಾಲಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು ಬುದ್ಧಿ
ಮೇಲಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿತು. ಅವನ ಆಲಸ್ಯವೂ
ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಮರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನು
ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯವನಾಗದಂತೆ ಸ್ವತಃ
ದಾಡಿದು ಬದುಕುವವನಾದನು.

ಗಯ್ಯಳಿ ಹೆಂಡತಿ

ಹಿರಿಯ ಗ್ರಾಮದ ರಾಮಣ್ಣನೇನು ಯುವಕನು, ಒಬ್ಬಳ ಅಂದ ಚಂದಗಾಗಿ ವೇಷಹುಡುಮೆಮಾಡುವುದಾಗಿ ಸಂಚಾರ ನಡೆಸುವಾಗ, ಅವಳು ಮನು ಗಯ್ಯಳಿ ಎಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಮನ ನರಕವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಊರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರು ಸಾಧುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹುಟ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯ ಉಪಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಆ ಸ್ನೇಹಿತನು ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ರಾಮಣ್ಣನು ಆ ಸಾಧುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾಧು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಹೊಡಾ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಗಯ್ಯಳಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಳಲಾಗದೆ ಸತ್ತಾಸಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೇನು ಆಲೋಚನೆ ಕೊಡಬಿಟ್ಟೆ?" ಎಂದು.

ತರುವಾಯ ರಾಮಣ್ಣನು ಕಷ್ಟದ ಊರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವಾಮೀಶ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದ್ದು ಬಿಡು ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಕತೆ ದರಿಪ್ರದವನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯ ನಂಬಿಯಿ. ನನಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳುವ ಅವಕಾಶವೂ ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದರು ನಿತ್ಯಾನಂದರು.

ರಾಮಣ್ಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮನೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗುಡೇನು ಹಿಂಬಂದ ಒಂದು ಅವನ ಹಗಲು ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ "ಎನಪ್ಪಾ, ಏನು ಕಷ್ಟ ಬಂತು ನಿನಗೆ?" ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಯ್ಯ ಅನುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

ರಾಮಣ್ಣ ಚಂದ್ರಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ, "ನಾನು ನನ್ನ ಗಯ್ಯಳಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾಟ ಕೈಕಡೆ ಅತ್ಯಹತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಗೊತ್ತಾ? ಈಗ ಆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವಳು. ಅವಳು ಇತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಕನ್ನ ಬಿಡು ಬೇಕುಬ್ಬಾಕೋ ಅಂತ ಭಯವಾಗಿದೆ. ನೀನೂ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಾ ಬಂದು ಬಿಡು! ಬೇಗ ಹಗ್ಗವನ್ನೋ ಭಾವಿಯನ್ನೋ ನೇಡಿಕೋ!" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮರೆಯುವಾದನು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೭೯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Gopal Shrotri

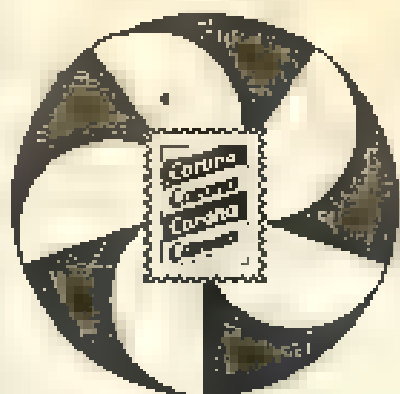
Michan D. Desai

- * ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಾಹಸಾಂವುಂವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- * ಜುಲೈ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ
- * ನಮಗೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪ್ಯಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಫೋಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯ ಬಾರದು. ವಿಳಾಸ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು - ೬೦೦೦೨೬

ಮೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ ಕುಟಿಗಿಟ್ಟ ರಾಗಲ್ಲ, ಕಚ್ಚಿ ಹೀರಿದರಷ್ಟೇ ರಸಬರುತ್ತೆ
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ನೋಡಿದರಾಗಲ್ಲ, ಅತ್ತುಕೊಗಿದರಷ್ಟೇ ಜಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ
ಕಳಿಸಿದವರು ಎಸ್. ಅರುಣ ೪೫೬, ಬೆಲ್‌ಕಾಲನಿ, ಜಾಲಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೦

**Young
stamp collectors
unite!**

Join
Carona
STAMP
COLLECTORS' CLUB

FREE

Easy Membership! Unique benefits!

Get details from your nearest
Carona Retail Shop or write to:

CARONA STAMP COLLECTORS' CLUB

17, 18, Saleh Ahmed Building,
Infantry Road, Bangalore 560 001

Take advantage of this opportunity now.

Membership open to residents
of Karnataka State only

ಹೂವುಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಹೂವಾ ಪ್ರೀತಿ-ಚಿಕ್ಕ,
ಹಸುಕು ಎಲೆಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದ, ಎಳೆಗಂಪು
ಬಣ್ಣದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹೂವುಗಳು! ಎಷ್ಟು
ಸುಂದರವಾಗಿವೆ ಅವು!
ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಭೂದಾ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚು
ವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ
ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಭೂದಾ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳ ಒಂದು
ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ಗೊತ್ತೇನು?

ಆ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ
ವಾದುವು. ಸಂಜೆಯಾಗುವಾಗ ಒಂದು ಪೆನ್ಸಿಲು
ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಪಾಕಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಡಿಯಾಗಿ
ದ್ದುವು. ಅದರೂ ನನಗೇನೂ ಬೇಕರವಿಲ್ಲ.
ಅವೆಲ್ಲ ಪಕ್ಕ ಗಳಿಯರು ತಾನೇ!
ಭೂದಾ ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲು
ಮನಸ್ಸು ಕೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿವೆ
ಅವು. ಅವು ತುಂಡಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಶೈಲರ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,
ಆರ್. ಎ. ಲಿ. 38/10, 38/10,
ದಾಖಲೆ: 400 056.
ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆರ್
ಮೆಂಬರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳ ಕುರಿತು

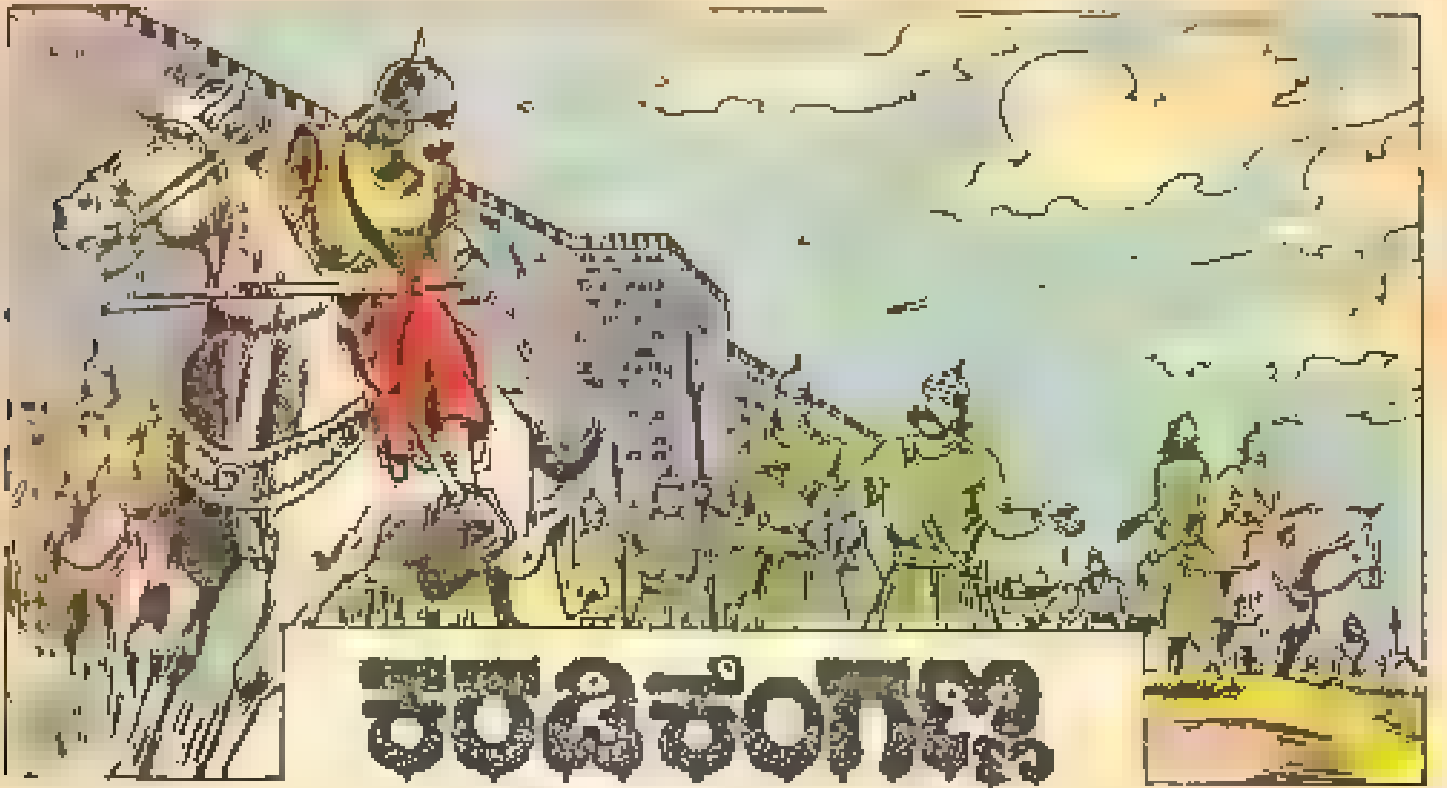

ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್
ಫೋಲರ್
ಪೆನ್ಸಿಲುಗಳು

VIS.OM 793 EAM

Results of Chandamama—Gamlin Colouring Contest No. 3 (Kannada)

1st Prize Karuna Venkatesh Rao Karne Gadag 2nd Prize N Umashankar, Mysore. 3rd Prize
S. S. Mohan, Mysore. Consolation Prizes: Jaywant L. Shanbhag, Karnataka; Damodar
H. Gaddekar, Nimaspe; R. Meenakshi Bangalore, M. S. Ravikumar, Sullia. & H. Bhagavath,
Nidagundi

೧೨

[ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಸಾಮಂತನು ಕುಟುಂಬಸ್ಥಾನವೇ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆ ಕೃಷಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಸೇನಾ ನಾಯಕನ ಹತ್ತಿರ ಕಳ್ಳ ಮಗಮಲ್ಲನು ತಾನು ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಂತನು ಕುಟುಂಬಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಗೆ ಪೂಜನು. ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನು ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ಆ ಸಾಮಂತನ ಮೇಲೆ ಕೂರಲು, ಸಾಮಂತನು ಓಡಿಯಾಗಿ ತೊಡಗಿದನು.]

ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನ ಸಾಮಂತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಭೂಪತಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸ ತೋರದೆಯೇ ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಓಡಿರುಗಿ ನೋಡುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತೆರದ ಬಾಗಿಲಿನ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ಸೇನಾ ನಾಯಕನೇ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮೂಗು ಮುರಿದುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಎಲ್ಲಿದೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆನಪು ತನ್ನೊಂದಿ

ಗಿದ್ದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ತೋರಿಸಿ ಸಾಮಂತನ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೋಟೆ ಗೋಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ಸೈನಿಕರೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸೇನಾ ನಾಯಕನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಇಬ್ಬರೂ ಸೈನಿಕರು ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಆಯ್ಯಾ, ಒಂದು ಮಾತು! ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಬಂದಿರುವ ಆ ಕರುಗಳು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ರಾಜನಾದ ಇಲ್ಲಿಯ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿ ಸಾಮಂತನನ್ನಾ,

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು "ಎಲೆರೋ ! ಈ ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ! ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಾಹಸ ಅವನಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಸಾಮಂತನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಓಡುತ್ತಾನೆ. ಒದ್ದಿಕ್ಕಿ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೃಗವೂ ದಕ್ಕದು. ರಾಜ್ಯವೂ ದಕ್ಕದು. ನಾಮಾಂಶ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಶತ್ರುಗಳ ನಡುವಿಗೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುವ ಹೆಂಡರೆ, ತನ್ನ ಶರಣನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟ ಎಂದರೆ, ಶತ್ರುಗಳ ನಡುವೆ ಸತ್ತುಬೀಳಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗ ಬಾರದು, ಅವನ ತಲೆ ನನ್ನಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬುದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಕಡಿಕಡಿದು ಹಾಕಿ ಆ ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ, ನಡೆಯಿರಿ !"

ಕರಡಿ ಕಟುಕರವನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಗ್ರದಂಶ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಗಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಳಯ ಭಯಂಕರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೊಂಕರಿಸಿ, "ಎಲೆರೋ, ಸಾಮಂತ ಭೂವಶಿಯ ವೃದ್ಧಿ ವೃದ್ಧಿ ಸ್ವೀಕರೇ ! ಜಾಗ್ರತೆ ! ದುರ್ಮುಖರಾಜನಿಗೆ ವಿನಾದರೂ ಕೂಡಲು ಕೊಂಕಿಹುದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದ ಹಾಗಾಯಿತೋ ಅವರಲ್ಲರೂ ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾಗಿ ಸಾಯುವರು ! ಜಾಗ್ರತೆ !" ಎಂದು ದಿಕ್ಕು ಗಳು ಒಡೆಯುವಂತೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಭಯಂಕರಾಕಾರದ ಉಗ್ರದಂಶನು ನಡೆದು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ, ತಾನು ರಾಜನಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಸೇನಾನಾಯಕನ ದುರಾಶೆ ಹೇಳಿ ಹಸಿಲ್ಲದಂತೆ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಮೊದಲು ದೇವ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೊಂಡವನ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ, "ಬೇಡವೋ ! ನಾವು ಈ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೂ, ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದ ಕುಡಿಕಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಒಡುಗಲುವೆವು !

ಹಳೆಯ ರಾಜ ದುರ್ಮುಖನನ್ನೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಡಿದುಕೊಟ್ಟವ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ಇಷ್ಟ ರೊಳಗೆ ನಾವು ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿ ಹತ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು ಅದೇನೆಲೆ ಹಳೆಯರಾಜನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಳೆರಾಜನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇ ಉದಯಗಿರಿಯ ಮಹಾರಾಜ ರಾಗ ಬಹುದಲ್ಲ ? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮವರೇ ! ಈ ಒಳ್ಳೆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹಾರಬಿಡಬಾರದಯ್ಯ, ಇಂಥ ಸಮಯ ಮತ್ತೆ ಬಾರದು." ಎಂದನು.

ಸೈನಿಕರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸೇನಾ ನಾಯಕನಿಗೆ ಹೊಸ ಅಶೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಅವನು ಕುದುರೆ ಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಆನೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಭಲ್ಲಾಕಿ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕಿಟಕಿ ಭಲ್ಲಾಕನು ಚವಗೊಡರಿಯನ್ನು ಮೊರೆತೆ, ಹಿಡಿದು, ಕುಣಿಕುತ್ತ, ಕಳ್ಳ ನಾಗಮಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನು ಚರರಿಗೂ, ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ರಂಗರಕ್ಷಕರಿಗೂ

ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಬನ್ನಿ' ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಬಿಡೋಣ. ಓಡಿಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಓಡ ತೊಡಗಿದನು.

ತಮ್ಮ ನಾಯಕನು ಓಡಿ 'ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಟುಕರಡಿಯವನು, ಮೊಂಡುಸೊಂಡಿಲಿನ ಅನೆಯ ನತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಟವಿಕನೊಂದಿಗೆ, "ಎಲೋ, ಆಟವಿಕಸೇವಕಾ! ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ನಿನ್ನ ಬಾಣಬಿಡುವ ಆಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೋ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದುಬಿಡಬೇಡ ನಾವು ಆ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಮೊರೆಗೆ ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿವಿ, ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಪಾವದ ಸೈನಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಯಿಸುವ ಕೆಲಸಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಟುಕರಡಿಯವನೂ, ಕಳ್ಳರನಾಯಕನೂ, ದುರ್ಮುಖನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೂ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನ ಹಿಂದೆಯೇ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಟಿಯ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಾಮಂತನ ಸೇನಾನಾಯಕನು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಆ ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಂಪ್ತಿಸಿಮೂ ಬಿಟ್ಟನು. ಇನ್ನೂ ಕೋಟಿಯ ದ್ವಾರದ ಹೊರಗೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಪ್ರಾಣಾಭಯದಿಂದ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಕೋಟಿ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಬಿತ್ತಾ ಬೆರರಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಚಂಧಮಾಮು

ಮುಂದಾಗಿ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೋಟಿಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಕಲ್ಲಿನ ಗಡೆಯಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಹೊಡೆದನು. ಆಗ ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಾದುವೇ ಹೊರತು, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಏನೂ ಗಾಯ ಕೂಡಾ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲಿನ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ನೋಡಿ ಉಗ್ರದಂಡನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ ಕಟುಕಭಲ್ಲೂಕನನ್ನು ನೋಡಿ "ನರಭಲ್ಲೂಕಾ! ಈ ಸಾಮಂತನ ಓಣಾಬಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಡಿಯೋ ಅದರ ಎರಡು ಪಾಲು ಮಾಯಾಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಈಗೀನು ಮಾಡೋಣ? ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನು ಒಬ್ಬಂಟಿನಾಗಿ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಅವನ ಶತ್ರುವಿನ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕೇವಲ ಹೇಗೆ ಹೋದರೂ, ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕರಿಗೆ ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅವನ ತಲೆ? ಅದಕ್ಕೇನು ದಾರಿಯೋ ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನೋ!" ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಟಿಯಿಂದ ಹೊಟಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಟುಕರಡಿಯವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಯವಾಗಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸಡುಕ ಉಂಟಾಯಿತು. ತಾನು ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಕಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮಹಾ ಮೂಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನನ್ನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಕರಡಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಗತಿ? ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕಡೆಗೆ ಕಾಡು ಕಾಡು ತಿರುಗುತ್ತ ಕರಡಿಬದುಕು ಬದುಕುವಂಥ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದೀತಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನರಕ ಯಾತನ ಯಾವುದಿದ್ದೀತು?

ಕಟುಕಭಲ್ಲೂಕನು ಹೀಗೆ ನೆನೆಯುತ್ತ ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ, ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಪ್ಪ ಗೊಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, "ಹೇ! ಭೈರವಾ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ತಿರುಳುದುರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆ

ಬಾರದ ಮೇಲೆ ಕದ್ದಿರದ ಕಿಗಡ್ಡು ಹೊಡೆಯ ಬಾಗಿತ್ತು. ಕೊಡಲಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿದುಳ್ಳದ್ದು ಕೊಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಹೊರಗು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಯಾವ ಗಾಯವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಟ ಎಕನು, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹಿಡಿಹೋಗಿ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, "ಹೀ! ಭಲ್ಲೂಕದೊರೇ! ನೀವು ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಅವಸರವಟ್ಟು ಅವೇಶಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮಹಾ ಮೂಂತ್ರಿಕರ ಮಹತ್ವವಿರುವ ಈ ಕೊಡಲಿಯ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅವಮಾನ ಬರಿಸಬಾರದು. ಈ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ." ಎಂದನು.

"ಹೌದಲ್ಲೇ ಅಟವಿಕನೇ. ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೆವಾ ಆಗುವಾಗಲೂ ಸಾಮಂತರಾಜ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿ ದುರ್ಮುಖರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು ಹೇಳು ನನಗೀಗ ಕೊಡಲೇ ನಡೆಯುವಂಥ ಉಪಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದನು ಕಟುಕರಡೀ ಮನುಷ್ಯ.

ಅಟವಿಕನು ತಲೆ ತುರಿಸುತ್ತ ಮೋರೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಅದರ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

"ಘೌಡು ಹೌದು. ನರಭಲ್ಲೂಕನ ಮಾತು ನಿಜವೇ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಅಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಒಂದು ಏಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಕ್ಷಸನ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ಒಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲೇ ಹಳೆಯದಾದುದರಿಂದ ಸೀಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲು ಭಾಗದ ಕೋಟೆ ಗೋಡೆಯ ಒಂದುಭಾಗವು

ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜರಿವು ಬಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಇಡೀ ಗೋಡೆಯೇ ಬೀಳುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಉಗ್ರದಂಡನೂ ಉಳಿದವರೂ ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತು, ತಿರುಗಿ ತಲೆ ಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು.

ಆಗ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವೂ ಭೀತಿಯೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕರ್ರಗಿನ ದುಸ್ತು ಧರಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯ ಅಕಾರವು ಆ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು ತಿರುಗಿ ಕುಳಿತು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದೊಂದು ಮಂತ್ರದಂಡವೂ ಇದ್ದಿತು. ಅದರ ಹಿಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕರಡಿಯ ತಲೆಯಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲೊಂದು ವಜ್ರವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆ ಕೋಟೆಯ ರೂಪವನ್ನೂ, ಅದರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಟುಕಕರಡಿಯವನು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಲ್ಲುಕಡಿದು, ದೊಡ್ಡಕಂಠದಿಂದ, "ಎರೋ, ಕೋತಿಕೂರವಾ! ಯಾರು ನೀನು? ಕೋಟೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೋಟೆಯೇ, ಯಾವುದಾದರೂ ಪಿತಾಚಿಯೋ? ಮಹಾಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮೂಂತ್ರಿಕರ ಮಂತ್ರದಂಡವು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ನಾನು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋತಿ ರೂಪವು ಕರ್ಣಕರೋರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕಿಚಕಿಚಾ ಎಂದು ಕೂಗಿ, "ಅರೋ! ಕೂಗುವವೀರಾ! ಶಿಷ್ಯನಂತೆ, ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯ! ಕರಡೀ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ನೀನು ನಿಜವಾದ ಕರಡಿಯೋ ಅಥವಾ ಕರಡಿ ಪಿತಾಚಿಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಕಟುಕಕರಡಿಯವನು ಆ ಕೋತಿ ರೂಪದ ಗೇಲಿ ಯನ್ನೂ ಸಹಿಸದೆ ಅಹುಗ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಿಯನ್ನೂ ಎಸೆಯಲು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ತಡೆದು, ಮೆಲ್ಲನಿಯಿದ, "ಕಟುಕಭಲ್ಲೋಕಾ! ಅವಸರಪಡ ಬೇಡ! ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿತು, ನಿನ್ನ ಗುರು ಆ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮೂಂತ್ರಿಕರು ಯಾವುದೋ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಈ ಕೋತಿ ಪಿತಾಚಿಯನ್ನು ಒಳಶಾಗಿ ಮಾಡಾಡಿಸಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಖವಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ಪುರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಆ ಕೋತಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ರಿವ್ವನೆ ಹೋಗಿ ಕೋತಿಗೆ ತಾಗಿತು ಆ ಬಾಣ. ಅದರ ಚುರುಕಾದ ಆ ಕೋತಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು

ಎಡಗೈಯಿಂದ ಗಪ್ಪನೆ ಹಿಡಿದು. ಇದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲದೆ, ಲಲಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, "ಎಲೋ ಕುಂತಾಗ್ರೇಸರರೇ! ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ಈಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತೇನೋ? ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ಮರ್ಕಟನಲ್ಲ; ವಾಙ್ಮನ ಮರ್ಕಟ! ಜಾಗ್ರತೆ!" ಎಂದು ಕೀಚು ಧನಿಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ನಗತೊಡಗಿತು.

ಆ ಕೋಟಿಯ ಕೀಚು ಕೀಚು ಕಿರುಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿರಾಗದೆ ಕಟುಕಠ್ಲೂಕನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಉಗ್ರದಂಡಾ! ಇನ್ನು ಈ ಹಾಳು ಮರ್ಕಟನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆ ಸಾಮಾಂತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿದೀತು? ಈ ಕೋಟಿಯ

ಛಾಗಲನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇರಾದರೂ ಹತ್ತಿ ನಾವು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾರ್ಗವೋ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿರವ್ವಾ!" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಮುಖದಲ್ಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ, ಕಟುಕಠ್ಲೂಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನರಭಲ್ಲೂಕಾ! ನಿನಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾದಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾರಾಟ ಮರ್ಕಟ ಎಂದೂ ಕೊಳ್ಳುವ ದುರಾತ್ಮನು, ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಪಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನಂದರೆ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಜೀವದಿಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಗಾಗಿ ಅವಸರಪಡುತ್ತ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುವೆಯಲ್ಲಾ? ನಡೆ. ವಾವಿಬ್ಬರೂ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಗುಡ್ಡದಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡೋಣ. ಛುಂದಿನ ಆಲೋಚನೆ ಮುಂದೆ." ಎಂದನು.

"ಆಹಾ! ಮಹಾರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಭುಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾದ ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದಿರಿ!" ಎಂದು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ನಾಗಮಲ್ಲಿನು ಅನೇಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆಹಾರಿ, ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಬ್ಬರನ್ನೂ, ಅಂಗರಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಅನೇಯಿಂದ ಇಳಿಯಲು ಹೇಳಿ, "ಉಗ್ರದಂಡ ಪ್ರಭುಗಳ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಗಿದೆ ಕೇಳಿದಿರವ್ವಾ? ನಾವುಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಮೋಟುಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಡೆಯುವವರು ಈ ಭೂ ಪ್ರಮಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಅದೇ ಸರಿ!" ಎಂದನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ.

ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಿರುಗಿ ಸುತ್ತ ತನ್ನ ಸೇವಕ ಅಟವಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೋ, ಅಟವಿಕ ಸೇವಕಾ! ಈ ಕಳ್ಳ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

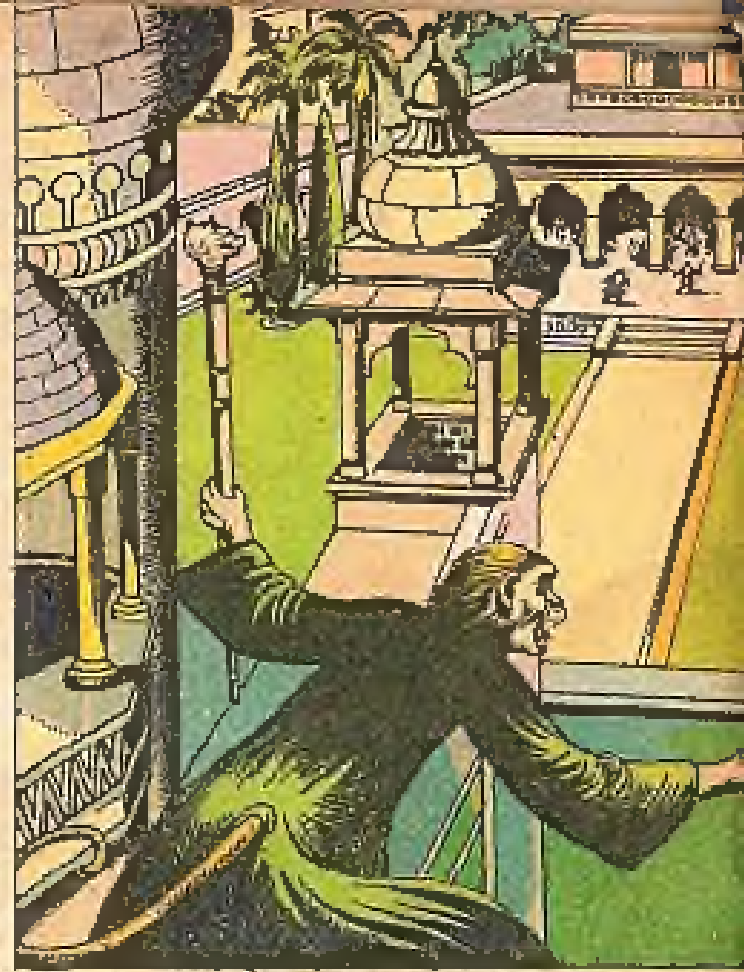
ದಂತೆ ಬಿಡ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ಗುರಿ ಹಿಡಿದಿ !” ಎಂದು ಉಳಿದವರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಾನೀಗ ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕ ಕರಡಿ ಕಿಂಗ್ಡಂ ರಾಜನಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೂರನಾದ ಕಾಳೀವರ್ಮನೊಬ್ಬ ಯುವಕನೂ ಇದ್ದು, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏನಾದರೆಂದು ಹುಡುಕಲು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯಾರುಯಾರು ಬರುವಿರಿ? ಕೈಯತ್ತಿರಿ” ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡರಾಕ್ಷಸನ ಹೊರತು ಉಳಿದವರೂ ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ಆಟವಿಕನು ಏನೋ ಅನುಮಾನದಿಂದ, “ಭಲ್ಲೂಕ ದೊರೇ! ಈ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಮಲ್ಲನೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನಂಬುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅವರು ನಂಬುಗಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆಗಳನ್ನು ತರಿದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಆಯ್ಯಾ, ಉಗ್ರದಂಡಾ! ನಿನ್ನ ಸಮಾಚಾರವೇನು? ಕರಡಿ ಕಿಂಗ್ಡಂ ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಕೆಲಸ ವಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಕಟುಕ ಭಲ್ಲೂಕ.

“ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಹಾಶಯರು ಸಜೀವಿಯಾಗಿ ಧ್ವಂಸತಾನೇ ನನಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲೇತು?” ಎಂದನು ಉಗ್ರದಂಡರಾಕ್ಷಸ.

ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗವು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೀಚಿ. ಕೀಚವೆಂದು ಕೆಟ್ಟ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ, “ಏನಿದೂ! ಈ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಯುದ್ಧವೋ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ ಯಾಟವೋ? ಸೈನಿಕರು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಸೀಳಿ ಹೋಗಿ, ಕೆಲವರು ಹಳೆಯ ರಾಜ ಮರ್ಮಾಳಿ ನನ್ನೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಾಮಾಂತ ಸೂರ್ಯ ಭೂವತಿಯನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹೇಡಿ ಗಂಡುಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಂಬಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ, ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಂಚಿ ಅಡಗಿ ಎಫದೋ ಆಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಘಾಘಾ! ಶುದ್ಧ ಪುಕ್ಕರಾ!” ಎಂದಿತು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಟುಕಭಲ್ಲೂಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ತುಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಉಗ್ರದಂಡಾ! ಕೇಳಿದೆಯಷ್ಟೇ ಹುಚ್ಚು ಕೋತಿಯ ಮಾತು? ಆ ದುರ್ಮಂಗಳಿರಾಜನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬ! ಈ ಹಾಳಾದ ಕರಡೀ ರೂಪದಿಂದ ನನಗೆ ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ತಿರುಸ್ಸಾರ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯನ್ನು ತೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದು, “ಎಲೋ ಕಟುಕಭಲ್ಲೂಕಾ! ನೀನು ಇನ್ನೂ ಹಳೆಯ ಹಾಡೇ ಹಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ, ಕರಡಿ ಕಿಂಗ್ಡಂ ಮಾಂತ್ರಿಕನು

ಜೀವದೊಂದಿಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಮಂತ್ರ ದಂಡ ಈ ಕೋಟಿಯ ಕೈಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆತಟ್ಟಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೋ! ಮರ್ಕಟನೇ! ನೀನೇನೋ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣರ ಮಂತ್ರ ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವೆ! ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ಆತನ ಶವವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆತನ ಶವವನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಕಾಗೆಗಳಿಗೂ ಹೆದ್ದೆಗಳಿಗೂ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಿಡದಂತೆ ಕಾಳೇ ವರ್ಮನೆಂಬ ಅವನ ಶಿಷ್ಯನು ಕಾವಲುಕಾಯಂ ತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿಟ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿ ದೂರಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತ, "ಅರೆ! ಅರೆ! ಆ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣ ಮೂಂತ್ರಿಕ ಯಾವ ಸಂಜೀವಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೋ ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆನು? ಕೋಣನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬರು ತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಅವನ ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕುದುರೇ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಳೇವರ್ಮ ಎಂಬವನೂ ಬರುತ್ತಾನೆ! ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ನಗರದ ರಾಜ ಜಿತ್ತೇತು ವಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಆಕಡೆಯಿಂದ ಬರು

ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬರಲಿ ಬರಲಿ! ಆಹಾ! ಈ ದಿನ ಭಲೇ ಹಬ್ಬ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಶಿರಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಾರೆ." ಎಂದಿತು.

ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಟುರ ಭಲ್ಲೂಕನು, "ಹೇ! ಭೈರವಾ!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ಯಾಗಿ ಕೂಗಿ, "ಎಲೋ ಸುಡುಗಾಡು ಮರ್ಕಟನೇ! ಏನು ಬೊಗಳುವೆಯೋ? ಏನಗೇನಾದರೂ ಹುಚ್ಚೋ ಅಥವಾ ನಮಗೇ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಲು ನೋಡು ವೆಯಾ?" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಮಂಗಳಿಯವುದರೊಳಗೆ ವೇಗ ವಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಕಾಳೇವರ್ಮನೂ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕೋಣದ ಮೇಲೆ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಮೂಂತ್ರಿಕನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ, ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ಕಟುಕರ ನಾಯಕ ಭಲ್ಲೂಕಾ! ಮಂತ್ರ ದಂಡವನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದ ಈ ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟ ವನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಬಿಡಕೂಡದು!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರ್ಕಟನು ಕಿಟಕಿಚನೆ ನಗುವನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತ, ಛಂಗನೆ ಕೋಟೆಯ ಒಳ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟನು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

